

OKTOBER 2020

ISSN 1855-7511

SREDICA

Glasilno Občine Središče ob Dravi

Številka 2
Letn. XIV

Intervju: Ljudske pevke

Svetovni dan čebel

Razpored zdravnikov v splošni ambulanti Središče ob Dravi

SREDICA je glasilo
Občine Središče ob Dravi.

ODGOVORNA UREDNICA
Jana Čavničar

POMOČNIK UREDNICE
Samo Žerjav

UREDNIŠKI ODBOR
Lucija Pocrnja, Špela
Stajnko, Stanko Zebec

JEZIKOVNI PREGLED
Tina Zadravec

**FOTOGRAFIJA NA
NASLOVNICI**
Samo Žerjav

**CELOSTNA GRAFIČNA
PODOBA**
Jana Čavničar

IZVEDBA, PRELOM IN TISK
Kreativna PiKA, d.o.o.

NAKLADA
850 izvodov

NASLOV
Uredniški odbor Sredica
Občina Središče ob Dravi
Trg talcev 4
2277 Središče ob Dravi

ELEKTRONSKA POŠTA
urednistvo.sredica@gmail.com

ISSN 1855-7511

OKTOBER 2020

Uredniški odbor

Varujmo in spoštujmo naravo

Tokrat je pred vami septembrsko-oktobrska številka Sredice, ki je šele druga letošnja številka, za kar vam, dragi bralci, takoj na začetku dolgujemo pojasnilo. Kot smo previdno napovedali že v marčevski številki, nam za junijsko številko, žal, ni uspelo zbrati dovolj gradiva za izdajo, za kar se vam iskreno opravičujemo. Zahvala gre vsem, ki ste se trudili, da smo zbrali dovolj materiala za izdajo aktualne številke.

Več kot objavljamo, več bomo vedeli in tudi bolje poznali naše okolje. Zaradi epidemije je bilo dogajanje v lokalni skupnosti precej omejeno, letošnji tradicionalni dogodki in prireditve so v precejšnji meri odpovedani, pandemija koronavirusa pa se ni zaustavila, temveč nas spremlja tudi v drugi polovici leta. Zaradi spremenjenih okoliščin se je zato nekoliko podaljšal tudi čas za izdajo septembrske številke, ki je zato izjemoma oktobrska. V tej številki so tako zajeti tudi prispevki, ki so bili pripravljani za junijsko številko in tudi časovno ustrezajo dogajanju med aprilom in junijem. Delovanje javnega življenja in dela je vse do izdaje te številke ostalo prilagojeno nekoliko drugačnim razmeram. Marsikoga je prisililo v delo, učenje in druženje na daljavo, kar se odraža tudi na prispevkih. Kljub temu v tej številki izstopa kar nekaj dogodkov, med njimi tudi junijsko neurje z močnimi nalivi, ki so v naši občini povzročili precejšnjo škodo na objektih ter javni infrastrukturi. Narava nam letos res ne prizanaša.

Na prilagojen način so delovali šola in društva. Šola je zabeležila precej uspešnih zgodb. Ko jih povežemo, vidimo, da sta konec šolskega leta in začetek novega prinesla veliko novih idej, izzivov ter dosežkov.

Društva so varno speljala nekaj srečanj in dejavnosti, med drugim je potekala 25. obletnica delovanja središkega turističnega društva, za kar članom iskreno čestitamo. Osrednjo vlogo smo tokrat z velikim spoštovanjem namenili našim

ljudskim pevkam, ki delujejo kot sekcija v okviru Kulturnega društva Obrež in se jim ob tej priložnosti tudi zahvaljujemo za njihov čas in prekrasno energijo, ki jo vlagajo v temelje ljudske umetnosti ter jo tudi s srcem izvajajo. Bilo nam je v veliko čast, da so se nam predstavile.

Naslov tega uvodnika je njegova bistvena misel, ta pa je rdeča nit tudi prenekaterega prispevka v glasilu. Čebela na naslovnici nosi pomembno sporočilo, ki ga obupno zanemarjamo, in to je, da ohranimo naše čebele! Neizmerno lahko občudujemo ta majhna, čudovita, pridna bitja in čebelarje, ki vzorno skrbijo za njih. Za težave čebel smo najbolj krivi ljudje – vse manj je čebelje paše in s tem hrane za njih zaradi polivanja gnojivke po travnikih in prezgodnje košnje, saj so vse medovite rastline tako zatrte ali pokošene že pred cvetenjem, ter intenzivne uporabe fitofarmaceutskih sredstev. S tem uničujemo tudi čmrlje, metulje in ostale divje opraševalce, ki delajo, ko čebele še počivajo ali pa ne morejo na cvetove. Zgodnje cvetlice so za njih najpomembnejše. V vsaki Sredici opozarjamo na pomembnost in ohranitev čebel s članki Čebelarke zveze Slovenije. Ne spreglejte njihovega sporočila, saj lahko prav vsi pomagamo pri obstoju čebele. Zastrupljanje in posegi v naravo sem nam že zdaj zelo maščujejo.

Več vsebine pa ne bomo izdali, ker vam potem glasila ne bo treba brati ... Naj bo jesen prijazna in prizanesljiva. Ostanite zdravi in ravnajte odgovorno v zvezi s koronavirusom. Odgovorno ravnanje pomeni, da ne podcenjujemo priporočil varnega vedenja, temveč upoštevamo in spoštujemo vse ukrepe, kar je stvar zrelosti ter družbene odgovornosti vsakega posameznika. Vse najlepše vam želimo do naslednjíč.

Brezplačen dostop do WiFi v Občini Središče ob Dravi

WiFi4EU?

WiFi4EU je pobuda Evropske komisije, katere cilj je lokalne skupnosti opremiti z javnimi brezžičnimi povezavami. Shema WiFi4EU prebivalcem in obiskovalcem lokalnih občin Evropske unije omogoča brezplačen brezžični dostop do interneta na javnih mestih. Občina Središče ob Dravi je bila na razpisu WiFi4EU uspešna septembra 2019. Prejeti bon v višini 15.000 evrov je bil uporabljen za namestitvev opreme za brezžični internet na javnih mestih v občini, ki še nima brezplačne brezžične dostopne točke.

Vsi bodo tako lahko brezplačno dostopali do interneta najmanj tri leta.

WiFi4EU - brezplačen dostop

Uporaba WiFi4EU je povsem brezplačna. Pravila, ki jih je določila Evropska komisija, zagotavljajo, da na omrežju WiFi4EU med triletnim obdobjem zavezanosti ne bodo dovoljena denarna nadomestila ali kakršne koli druge oblike plačila z oglaševanjem ali zbiranjem in obdelavo podatkov.

Evropska komisija želi s pobudo WiFi4EU omogočiti državljanom po vsej Evropi brezžični dostop do interneta na javnih mestih, vključno s parki, trgi, z javnimi zgradbami, s knjižnicami, z zdravstvenimi domovi in muzeji.

WiFi4EU - povezava

Povezava na omrežje WiFi4EU je zelo enostavna. Evropska komisija je odločila, da bo ime mreže WiFi4EU. Pri prvi povezavi na brezplačno omrežje WiFi boste preusmerjeni na varno spletno stran (prestrezni portal). Prijavite se lahko z enostavnim klikom. Ko ste povezani z omrežjem, lahko brezplačno brskate po internetu z uporabo WiFi4EU. Poleg tega se boste lahko

v 12-urnem obdobju odjavili in ponovno povezali, ne da bi se morali ponovno prijaviti.

Brezplačen dostop je mogoč na točkah:

- Občina Središče ob Dravi,
- PGD Središče ob Dravi,
- ZD Ormož – ambulanta Središče ob Dravi,
- Kulturni dom Sokolana,
- Nogometni klub Središče ob Dravi,
- Čebelarski dom Grabe,
- Kulturni dom Obrež in
- PGD Obrež.

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Junijska številka Sredice ni bila izdana zaradi premajhnega števila prejetih prispevkov.

Splošne informacije glede prispevkov

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi. Uredniški odbor si pridržuje pravico do izbire prispevkov, ki bodo objavljeni v glasilu, ter do spremembe naslovov in krajšanja prispevkov, skladno s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko.

Prihodnja številka bo izšla ob koncu meseca decembra 2020.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 5. december 2020.

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani Občine: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>. Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi.

Razpored zdravnikov v splošni ambulanti Središče ob Dravi

V Splošni ambulanti Središče ob Dravi je **dodeljen zdravnik za vse dni v tednu** z namenom izboljšanja dostopnosti osebnega zdravnika pacientom v Občini Središče ob Dravi.

Zdravnika Splošne ambulante Središče ob Dravi delata po naslednjem razporedu:

IVAN MEŠKO, dr. med.

Marija Rakovec, sred. med. ses.

Ponedeljek: 7.30–14.30

Sreda: 14.00–21.00

Petek: 7.30–14.30

MALICA: dopoldan: 11.00–11.30
popoldan: 16.00–16.30

Čakalne dobe ni.

NAROČANJE:

- **na tel. št.: 02 741 09 72** v ordinacijskem času ambulante v ponedeljek in petek od 8.00 do 10.00 in od 13.00 do 14.00 ter v sredo od 14.00 do 16.00 in od 18.00 do 19.00
- **preko e-pošte:** e-pošta: **narocanje.sredisce@zd-ormoz.si**
- **osebno:** v ordinacijskem času ambulante
- **po pošti na naslov:** Zdravstveni dom Ormož, Ulica dr. Hrovata 4, 2270 Ormož (ambulanta Ivana Meško, dr. med.)

Pooblaščen oseba za naročanje:
Marija Rakovec, sred. med. ses.

Nadomestni zdravniki:

Alenka Simonič, dr. med. spec. druž. med.
Roberta Ranteš Vincek, dr. med. spec. druž. med.
Goran Hekič, dr. med. spec. druž. med.
Anita Ferjuc, dr. med. spec. druž. med.
Martina Skuhala, dr. med. spec. druž. med.

MARTINA SKUHALA, dr. med. spec. druž. med.

Marija Rakovec, sred. med. ses.
Sara Nidorfer, teh. zdr. nege

Torek: 7.30–14.30

Sreda: 7.30–13.30

Četrtek: 7.30–14.30

MALICA: dopoldan: 11.00–11.30

Čakalne dobe ni.

NAROČANJE:

- **na tel. št.: 02 741 09 72** v ordinacijskem času ambulante v torek in četrtek od 8.00 do 10.00 in od 13.00 do 14.00 ter v sredo od 14.00 do 16.00
- **preko e-pošte:** e-pošta: **narocanje.sredisce@zd-ormoz.si**
- **osebno:** v ordinacijskem času ambulante
- **po pošti na naslov:** Zdravstveni dom Ormož, Ulica dr. Hrovata 4, 2270 Ormož (ambulanta Martine Skuhala, dr. med. spec. druž. med.)

Pooblaščen osebni za naročanje:

Marija Rakovec, sred. med. ses., in Sara Nidorfer, teh. zdr. nege.

OPOMBE:

Ambulanta dela v kombinaciji s splošno ambulanto Ormož.

Huda ura nad središko občino

Bil je lep nedeljski dan, 14. 6. 2020, ki se je v poznih popoldanskih urah za nekatere spremenil v nočno moro. Pričelo je deževati, dež se je iz minute v minuto stopnjeval. Potoka Trnava in Črnc sta pričela hitro naraščati in ni dolgo trajalo, da so se nam gasilcem oglasili pozivniki in v trenutku smo bili v gasilskih domovih. Na žalost se nam je spet ponovila zgodba iz prejšnjih let ...

Gasilci iz Obreža smo izvozili v naselje Obrež, kjer se je pričelo s črpanjem vode iz kletnih prostorov. Ko smo vodo izčrpali, smo se odpeljali le nekaj metrov v stran, kjer smo pričeli s kopanjem jarka, da se rešijo objekti, ki jim je grozila voda. Nato smo se odpravili v naselje Šalovci, od koder smo dobili klic, da se voda v zgornjih Šalovcih nabira na travniku in ne odteka v zadostni količini s travnika, ob katerem so stanovanjske hiše. Gasilci iz Središča ob Dravi so dobili klic na pomoč, in sicer so pomoč potrebovali krajani v naselju Godeninci. Gasilci so pričeli s črpanjem vode iz objektov ter čiščenjem cestišča.

Ni minilo dolgo in že so nas ponovno klicali iz centra za obveščanje 112, da se je pričela voda v potoku Trnava v Bercetovi ulici v Središču ob Dravi zelo hitro dvigovati in že so bili ogroženi stanovanjski objekti. Gasilce iz Središča ob Dravi smo iz Godenincev napotili v omenjeno ulico. Nemudoma smo vzpostavili tako imenovani štab, ki je bil formiran v gasilskem domu Središče ob Dravi, namen le-tega pa je bil, da se intervencija vodi iz štaba, saj je bila večjega obsega. Po formiranju štaba se je razdelilo gasilce po več enotah (ekipah), ki so delovale na večjih lokacijah. Tako smo istočasno, ko se je ena enota odpravila v Bercetovo ulico, ostale gasilce poslali v Dravsko ulico in na Trate, kjer se je pričelo s polnjenem protipoplavnih vreč. Vreče so se nato v čim krajšem času odpeljale najprej na najbolj kritična mesta. Ker smo gasilci delali na večjih lokacijah, nam je kaj kmalu pričelo zmanjkovati gasilcev, zato smo se takoj odločili, da pokličemo na pomoč gasilce iz Gasilske zveze Ormož. Kolegi so se odzvali na našo pomoč tako, da so nam prišli pomagat iz gasilskih društev Loperšice, Miklavž pri Ormožu in Vitan-Kog. Te gasilce smo takoj napotili na omenjeni dve lokaciji za polnjenje protipoplavnih vreč.

Voda v omenjenih dveh potokih se še vedno ni pričela umirjati in že smo imeli zraven Bercetove ulice poplavljenе še objekte v Šolski in Dravski ulici v naselju Središče ob Dravi ter v naselju Grabah, kjer je voda zalila en stanovanjski objekt, eno klet pod stanovanjskim objektom ter grozila, da bo zalila še kmetijski objekt. Zalita je bila tudi klet gostinskega objekta na Grabah. Potok Črnc je bregove zapuščal še pri župnijskem uradu na Grabah, tam pa nam je voda grozila, da bo zalila stanovanjske hiše, ki se nahajajo ob cesti, ki vodi proti reki Dravi na Grabah.

V Bercetovi ulici je voda zalila kletni prostor stanovanjskega objekta ter poplavlila cestišče. Zaradi poplavljenega cestišča je bil en stanovanjski objekt dobesedno odrezan od sveta. Prav tako je voda zalila več stanovanjskih objektov v Šolski ter Dravski ulici. Skratka, ogroženi so bili skoraj vsi objekti, ki se nahajajo ob omenjenih dveh potokih. Voda je pričela poplavlјati še Kolodvorsko ter Prečno ulico.

Ker je voda zalivala objekte kot po tekočem traku, smo gasilci skušali rešiti fisto najnujnejše, kar se je rešiti dalo. Iz minute v minuto smo iz regijskega centra v štab dobivali podatke, koliko je še ogroženih oziroma že poplavljenih objektov. Prav tako je voda grozila s poplavljanjem objektov nasproti Oljarne in mešalnice v Središču ob Dravi.

Uporabili smo vse sile in sredstva, ki so nam bila na razpolago, z namenom zaščititi ljudi in njihovo premoženje. Občani so bili prestrašeni, saj gladina vode omenjenih potokov še nikoli ni bila tako visoko.

Foto: GZ Središče ob Dravi

Na srečo je voda po približno treh urah pričela padati in že smo imeli v štabu nove naloge za gasilce. Razdelili smo jih po ulicah in enotah, gasilci pa so dobili nalogo, da preverijo vse objekte, ki jih je zalila voda, in da pričnejo takoj s črpanjem vode iz njih. Gasilci so iz objektov v Bercetovi, Dravski ter Šolski ulici v Središču ob Dravi ter iz objektov na Grabah izčrpali ogromno količino vode. Intervencija se je zaključila ob drugi uri ponoči. Zraven gasilcev so nam pomoč nudili tudi občani, ki so s traktorskimi cisternami črpali vodo ter razvažali protipoplavne vreče s prikolicami. V pripravljenosti je bil tudi bager (delovni stroj).

Ker nas voda vsako leto bolj ogroža, smo se odločili, da skupaj s poveljnikom civilne zaščite naše občine Damijanom Vesenjacom ter županom Jurijem Borkom intenzivno delamo na temo zaščita pred poplavami in

iščemo primerne oblike zaščite pred njimi, ker se, kot kaže, teh poplav pri nas ne bomo znebili.

Bi pa še omenil eno zadevo, in sicer, da gasilci naprošamo vse občane, ki ste izpostavljeni poplavam, da si skušate sami pomagati s preventivnimi ukrepi, tako nam gasilec olajšate delo, saj gasilci ne moremo biti v zelo kratkem času na vseh mestih. Preventivni ukrepi so na primer, da se vam dostavijo protipoplavne vreče in se pri vas skladiščijo ali da vrednejše predmete hranite oziroma jih premaknete na varnejšo mesto.

Na koncu bi se zahvalil vsem gasilkam in gasilcem iz naše gasilske zveze, kakor tudi gasilkam in gasilcem iz Gasilske zveze Ormož za dobro opravljano delo, poveljniku Civilne zaščite Damijanu Vesenjaku, vsem občanom, ki so nam pri našem delu pomagali, ter našemu županu Juriju Borku, ki je bil ves čas od začetka do konca intervencije z nami in nam stal ob strani.

Z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!«

Foto: GZ Središče ob Dravi

Občanka Regina Čulek

Zahvala PGD Središče Ob Dravi

Danes sedim pod domačo češnjo in spokojno zrem v oblake. Moj domači središki zrak me ponovno navdaja z upanjem in pozitivno. Ob tem premlevam, kakšno srečo imam, da sem po več mesecih spet doma v Središču. Tukaj, kjer je moj dom, in tukaj, kjer sem srečna. Hvaležna sem, da lahko danes vidim svojo družino – hčer, vnuke in pravnukinjo – ter z njimi poklepetam.

20. februarja se je moje življenje zasukalo na druge fire. Takrat sem na domačem vrtu doživela nesrečo z motorizirano žago, v kateri sem si huje poškodovala nogo.

Po pripovedovanjih vem, da so tistega turobnega in nesrečnega februarskega jutra na kraj nesreče prvi prihiteli gasilci ter mi ponudili takojšnjo pomoč, zato bi se na tem mestu rada iz srca zahvalila požrtvovalni ekipi PGD Središče ob Dravi, da ste se takrat odzvali in tako hitro prispeli na kraj nesreče. Zelo hvaležna sem vam, dragi fantje, da ste mi ob pozivu tako nesebično ponudili prvo pomoč, kajti brez vaše takojšnje oz. prvotne oskrbe bi moj stol pod domačo češnjo najbrž danes, žal, sameval. Dragi središki gasilci, iskrena hvala za vaše plemenito delo.

Naj bo vaše čudovito poslanstvo še naprej marsikomu v navdih. Hvala!

Jana Čavničar, Medobčinska uprava občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž

Opozorila lastnikom kmetijskih zemljišč in kmetovalcem ob občinskih cestah

V poletnih in jesenskih mesecih pogosto prihaja do neurij z močnimi nalivi, s točo in z vetrom. V Občini Središče ob Dravi v zadnjih mesecih beležimo kar nekaj neurij z močnimi nalivi in naraščanjem hudournikov, ki so povzročili precejšnjo škodo na objektih, zemljiščih in javni infrastrukturi. Ob ogledih posledic neurja z vzdrževalci cest na območju Občine Središče ob Dravi je bilo ugotovljeno sledeče:

- odprti obcestni jarki, ki se nahajajo neposredno pod kmetijskimi zemljišči, so bili v večjem delu do roba napolnjeni z blatom in zemljo, ki so jo močni nalivi v zadnjih neurjih odnesli z njihovih površin, zaradi česar so v tem delu neprevodni, saj je onemogočen pretok meteornih voda;
- usedline zemljine in blata, s katerim je napolnjen jarek, odnaša neposredno na vozišče in tako onesnažuje občinske ceste, posledično pa so le-te tudi nevarne za promet;
- blato in onesnaženo vodo iz zasutih jarkov odnaša ponekod tudi preko občinskih cest in povzroča materialno škodo tudi lastnikom drugih zemljišč.

Ravno zaradi vse hujših vremenskih razmer lahko tovrstno škodo vsaj delno preprečimo ali omejimo s tem, da se zagotovi spoštovanje predpisov o cestah.

Navedene težave so namreč v veliki meri posledica nepravilnega oranja oz. neupoštevanja predpisanih odmikov pri oranju od roba cestnega sveta ter odsotnosti zadostnega zelenega pasu med kmetijskimi površinami in prečnimi jarki.

Ob tem vas opozarjamo na naslednje predpise, ki ste jih kot lastnik in uporabnik zemljišč ob javnih cestah dolžni spoštovati. **Skladno s četrnim odstavkom 5. člena Zakona o cestah** (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US in 46/15, 10/18; v nad.: ZCes-1) je prepovedano orati na razdalji manj kot 4 metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot 1 meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto.

Zaradi čedalje hujših nalivov, ki se dogajajo vse pogosteje in se odražajo tudi na vse večji škodi na javni infrastrukturi kot tudi na zasebnih zemljiščih, prosimo, da tudi sami kmetovalci ustrezno sodelujete pri večji učinkovitosti obcestnih jarkov in prevoznosti občinskih cest.

Kmetovalce, katerih kmetijska zemljišča so ob javnih cestah ali višje ležeče, zato opozarjamo, da poskrbite, da ne bo odnašalo zemlje s celotne

površine njiv, zagotovite prečne jarke (»razgone«) ter preusmerite vodo na stran v urejene jarke, prav tako pa tudi zagotovite zadosten zeleni pas, ki bo prav tako pomagal zaustaviti tok vode in posledično zasutje obcestnih jarkov in razlitje le-teh na prometne površine in druga kmetijska in stavbna zemljišča.

V primeru ugotovljenih kršitev bodo zoper zavezance oz. kršitelje uvedeni inšpekcijski oz. prekrškovni postopki. Za morebitna vprašanja ali dodatna pojasnila smo na razpolago na tel. št. **02/741 53 42** ali na elektronski pošti: jana.cavnicar@ormoz.si.

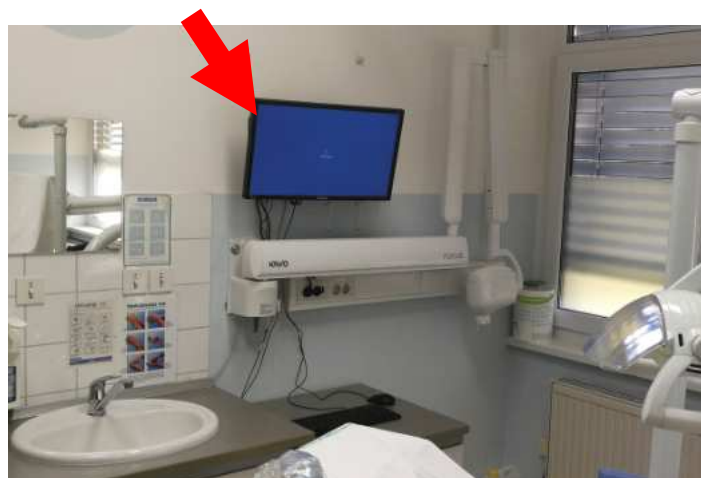
Primer onesnažene ceste zaradi odnašanja zemljine z njive

Zobna ambulanta Središče ob Dravi

Novi zobni rentgen v zobni ambulanti

V zobni ambulanti Središče ob Dravi je bil 7. 8. 2020 uspešno zmontiran in zagnan novi zobni rentgen. Naprava nudi hitro diagnozo in takojšnjo kontrolo dela. Pri enem obisku lahko naredimo več storitev in s tem pacientu omogočimo hitrejšo sanacijo zobovja, saj tako ni treba več na slikanje zob drugam. Naročanje za slikanje zob ni potrebno za paciente dr. Marjane Kumer, saj se naprava uporabi takoj, ko je to potrebno.

Zobna ambulanta Središče ob Dravi:
Telefon: 02/ 719 12 42,
e-pošta: zobna.sredisce@zd-ormoz.si

Novi zobni rentgen v zobni ambulanti
(Foto: arhiv ZD Ormož)

RAČUNOVODSTVO
LEKTORIRANJE
vseh vrst besedil
PREVAJANJE
(nemščina, angleščina)

Bostjan Kranjčec, s. p. | bostjan.kranjec@gmail.com | 031 439 507

NOVO

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA
Tel.: 041 443 140
E-mail: toni.jelovica@gmail.com

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE hiš poslovnih stavb gospodar. posloplj komunalnih objektov	GEODETSKE STORITVE ureditve mej parcelacije evidentiranje stavb geodetski načrti zakoličbe evidentiranje GJI
--	--

KJE

LJUTOMERSKA CESTA 30, 2270 ORMOŽ
(DOM DRUŠTEV ORMOŽ)

mag. Aleksandra Ferlež, častnik za stike z javnostmi

Vojaška vaja Preskok 2020 v Središču ob Dravi in Ormožu

Slovenska vojska je od 24. aprila do 19. junija 2020 na doslej najdlje trajajoči vaji v Sloveniji vzdrževala pripravljenost z nizom vaj Preskok 2020 na širšem območju Republike Slovenije. Usposabljanja so se izvajala izključno na zemljiščih, za katere je bila predhodno podpisana pogodba za uporabo.

Od ponedeljka, 15., do petka, 19. junija 2020, je na dogovorjenih zemljiščih občin Ormož in Središče ob Dravi 74. pehotni polk (74. PEHP) izvajal tretji niz vaj Preskok 2020 – zaključno vajo z namenom vzdrževanja operativnih zmogljivosti enote. Vse aktivnosti bo bile izvedene na zemljiščih izven poligonov Slovenske vojske (SV).

V Občini Ormož je na ozemlju nekdanje tovarne sladkorja Logistična brigada postavila logistično bazo za potrebe zaključne vaje. V bazi je bilo nastanjenih 220 pripadnikov 74. PEHP, ki je predstavljal glavnino vseh pripadnikov SV. Pripadniki iz enot Logistične brigade (157. LOGP, 670. LOGP in VZE) so podpirali delovanje manevrskega dela, tako da so skrbeli za logistično in zdravstveno podporo. Pripadniki iz enot RB 72. BR so zagotavljali enote za več rodovsko bojevanje, iz 20. pehotnega polka pa zagotovitev enote nasprotnika in Centra za usposabljanje, katerega pripadniki so nadzorovali in ocenjevali delo enot na terenu. Znotraj baze je 74. PEHP postavil svoje poveljniško mesto in s tem zagotovil element poveljevanja in kontrole za vodenje in koordiniranje aktivnosti.

74. PEHP je z 2. pehotno četo in s pridodanimi elementi iz ostalih enot SV izvedel skupno vajo na zemljiščih Občine Središče ob Dravi v območju Grab, s poudarkom na taktičnem delovanju kot npr. izvidovanju smeri, izvidovanju območja, poročanju taktičnih informacij, premika v stik, zavarovanjem območja in drugimi. Pridodana elementa, ki sta podpirala delovanje druge pehotne čete, sta bila Vojaška zdravstvena enota pri izvedbi postopkov medicinske evakuacije in 15. polk vojaškega letalstva, ki je z letali PC-9 podpiral enoto z ognjeno podporo iz zraka.

Omenjena izbira lokacij za izvedbo zaključne vaje se je pokazala kot zelo dobra za SV, kakor tudi za lokalno skupnost, saj je bil odziv lokalnega prebivalstva s terena zelo pozitiven.

Za prepoznavnost in pomembnost civilno-vojaškega sodelovanja je 74. PEHP v sodelovanju z ostalimi enotami, nastanjenimi v bazi Ormož, 16. junija organiziral dan za obiskovalce predstavnike lokalnih organizacij, posebnega pomena za obrambo, predstavnike lokalnih skupnosti in lastnike zemljišč, ki so Slovenski vojski omogočili zemljišča za usposabljanje v brezplačno uporabo, ter za vso lokalno prebivalstvo. Obiskovalcem je bilo predstavljeno delo na poveljniških mestih, vodenje posameznih usposabljanj na terenu ter del vojaške taktike in tehnike.

Z vidika ohranjanja operativnih zmogljivosti enote in tkanja vezi s slovensko družbo je bila serija vaj Preskok 2020 za pripadnike 74. PEHP neprecenljiva izkušnja. Po dolgem času smo izvajali usposabljanje, ki ni neposredno vezano na rutinske aktivnosti ali na mednarodno operacijo kriznega odzivanja KFOR. Prav tako smo v zelo kratkem časovnem oknu načrtovali, organizirali in izvedli dokaj kompleksno aktivnost in s tem dokazali sebi in drugim, da smo tega še vedno zmožni.

Obisk po vojaški vaji Preskok, ki se je v mesecu juniju odvijala tudi na področju Občine Središče ob Dravi (Marof, Koračice ...). Ob obisku je podpolkovnik Jure Krejač, poveljnik 74. pehotnega polka, županu Juriju Borku predal plaketo in zahvalo Slovenske vojske za dobro sodelovanje z Občino ob vaji Preskok.

Jankica Munda, Občina Središče ob Dravi

Sprejem uspešnih učencev pri županu

V ponedeljek, 6. julija 2020, je župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko sprejel najuspešnejša učenca Osnovne šole Središče ob Dravi.

Učenec Martin Novak, ki letos zaključuje osnovnošolsko izobraževanje, je bil uspešen v vseh letih šolanja, saj je vsa leta bil odličnjak. Na sprejemu pri županu je bil še Matevž Lobnikar iz 8. razreda, ki je prejel zlato priznanje na državnem tekmovanju iz angleščine.

Na sprejemu uspešnih učencev je bila prisotna tudi ravnateljica osnovne šole Jasna Munda. V sproščnem pogovoru sta učenca govorila o svojih ciljih in željah v prihodnosti.

Župan je učencema čestital za dosežene uspehe ter jima zaželel veliko uspehov in modrih odločitev pri doseganju ciljev v prihodnje.

Bojana Jakl

Letošnja birma v Središču ob Dravi

Leto 2020 nam je vsem malce zagodlo. Tudi letos naj bi naši otroci (letniki 2008 in 2009) prejeli zakrament svete birme. Otroci so se vse šolsko leto pridno pripravljali na ta dogodek, vendar jim je splet okoliščin preprečil prejetje svetega Duha ob dogovorjenem terminu. Zaradi koronavirusa in vseh prepovedi ter omejitev smo termin birme morali prestaviti na poletni čas.

Kljub vsem odredbam o prepovedi druženja in stikov smo, seveda ob upoštevanju previdnostnih ukrepov, dovoljene razdalje, nošenju zaščitnih mask in razkuževanju, birmo izpeljali dne 18. 7. 2020. Otroci 8. in 9. razreda OŠ Središče ob Dravi so se s pomočjo našega župnika, gospoda Jožeta Urbanije, zelo lepo pripravili na sprejem zakramenta svete birme.

Birmovalec, kanonik Janez Lesnika, generalni vikar naše nadškofije, je otroke zelo pohvalil glede znanja in odnosa do vere. Tako smo ob pomoči g. župnika, g. generalnega vikarja, dekana, g. Jožeta Šipoša, g. patra Albina Žnidaršiča, pevske skupine JUA, birmancev, botrov in staršev izpeljali slovesnost birme, kot se šika.

Sveta maša je bila malce drugačna kot sicer, saj smo pri maši lahko ob g. župniku in birmovalcu ter g. dekano in g. patru z birmanci prisostvovali le botri in starši. Seveda smo imeli tudi fotografere, da smo lahko ovekovečili kakšno sliko za lep spomin, ter pevsko skupino JUA, katere pevke so bile res odlične. Slovesnost je bila drugačna, vendar lepa.

Vsem nam bo ob slikah in vseh pripetljajih, nevšečnostih, odrekanih, prilagajanjih, prepovedih ter

takšnih in drugačnih ukrepih vendarle ostala birma v zelo lepem spominu.

Iskrena hvala g. župniku za požrtvovalnost, g. generalnemu vikarju za birmovanje, pevski skupini JUA za angelske glasove. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli, da smo birmo kljub vsemu izpeljali.

Foto: Host Hozyan

Jankica Munda, Občina Središče ob Dravi

Zlata poroka v Središču ob Dravi

V soboto, 27. junija 2020, sta na Kogu obeležila 50 let skupnega življenja zlatoporočenca Danica in Peter Kocen. Danica in Peter sta se poročila 2. maja 1970 v Štrigovi na Hrvaškem. Družino in dom sta si ustvarila v Godenincih. V zakonu sta se jima rodili hčerki Katarina in Marina. Danes ju razveseljuje vnukinja Anja ter vnuki Mitja, Luka in Niko. Njunjo veselje je nadgrajeno z dvema pravnukinjama: Lano in Lariso. Svečan obred je opravil župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko ter zlatoporočencema ob visokem jubileju izročil zlato listino občine. Zaželel jima je, da v zdravju in zadovoljstvu preživita še veliko skupnih let. Občina Središče ob Dravi ob tej priložnosti izreka iskrene čestitke.

Zlatoporočenca Danica in Peter Kocen

Zdenka B. Slavič, Turistično društvo Središče ob Dravi

25 let delovanja Turističnega društva Središče ob Dravi

25 let delovanja nekega društva je že kar lepa doba. Posebno še, če je bilo delovanje pomembno za razvoj in prepoznavnost kraja, kar za naše TD lahko rečemo. Pobudnik za ustanovitev društva je bil takratni predsednik KS, žal, sedaj že pokojni gospod Martin Habjanič, prvi predsednik društva pa je bil gospod Miro Mele. Namen društva je bil predvsem urejanje okolice domov in skrb za celoten lepši izgled ter prepoznavnost kraja v širšem okolju. Letošnji zbor članov je bil zaradi znane epidemije premaknjen na junij. Kot je za gostoljubne »turiste« že v navadi, je bil že pogled na lepo pogrnjene mize in s cvetovi sončnic v doma izdelanih ličnih vazicah zelo lep. Potrudile so se tudi prizadevne članice društva in na krožnike naložile različne doma spečene sladke in slane dobrote.

Prihajali so domači člani in tuji gostje, ki so se drug drugega po daljšem času zelo razveselili. Zbora so se udeležili predstavniki TD s Ptujja, Pragerskega, iz Maribora, Lovrenca na Dravskem polju, iz pobratene Mislinje, iz TIC-a v Ormožu, prisotni so bili tudi predstavniki domačih društev, poslanka gospa Mojca Žnidarič, s svojo prisotnostjo pa nas je počastil tudi naš gospod župan Jurij Borko. Zaradi sedanje zdravstvene situacije pa ni bilo naših dobrih prijateljev iz sosednje Hrvaške.

Zbor se je pričel s kratkim kulturnim programom: gospa Aljoša Vodnik je recitirala, učenki Lea Munda in Ema Šnajder sta zaigrali na flavto. Nekaj pesmi so zapele naše že skoraj nepogrešljive ljudske pevke iz Obreža. Program je povezovala Lea Rajh. Zbor je pod vodstvom delovnega predsednika Mira Meleta kot običajno potekal utečeno.

Letos je bilo tudi volilno leto. Za predsednico TD je bila potrjena ga. Dragica Florjanič, tudi upravni in nadzorni odbor je bil le z manjšimi spremembami soglasno sprejet. Za uspešnih 25 let delovanja je društvu podelila bronasto plaketo TZS podpredsednica Turistične zveze Slovenije gospa Janja Viher, ki pa je obenem tudi predsednica Štajerske turistične zveze. Prav tako je gospa Viher podelila priznanja našim dolgoletnim prizadevnim članom. Prejeli so jih: Ivica Dogša, Milena Črček, Zdravko Nemec, Mimica Kolarič in Marjan Novak.

V poročilih smo slišali o dogodkih, ki so se vrstili skozi vse leto in o načrtih za prihodnje obdobje (če nas korona ne bo preveč omejevala).

Po končanem zboru je sledila zakuska in prijetni pogovori med udeleženci.

Uspešna predstavitev novega stripa Borisa Novaka v Čakovcu

V Čakovcu je med 10. in 12. 9. 2020 potekal 7. festival stripa. V okviru festivalnega dogajanja je 11. 9. v Knjižnici Nikole Zrinskega Čakovec potekala razstava del in predstavitev novega stripa o zmaju, avtorja Središčana Borisa Novaka, ki je v projektu sodeloval tudi s profesorjem Josipom Mihalkovičem, ki je poskrbel za scenarij v štokavščini, in medžimursko kantavtorico Leo Šprajc, ki je delo prevedla v kajkavščino. Besedilo stripa je bilo namreč sprva napisano v standardnem hrvaškem jeziku, kasneje pa so se soavtorji odločili, da bi bilo učinkovitejše, če bi junaki stripa govorili v domačem medžimurskem narečju. Tako je obenem nastal nasploh prvi strip, ki je bil kadarkoli pisan v kajkavskem narečju. Zgodba v stripu z naslovom »A pod gradom zmaj (Pod mestom zmaj)« temelji na ustnem izročilu o čakovskem zmaju Pozoju, ki spi v podzemnem brlogu. Spanec mu lahko zmoti le slabo obnašanje ljudi, zato povzroča požare, potrese ali poplave, umiri pa ga lahko le pameten fant – t. i. Črnoškolec. V stripu nastopajo znani liki, kot sta Anthony Quinn in Christopher Lee, ter lokalni čakovski in varaždinski politiki. V glavnih vlogah so liki ustvarjeni po podobah obeh Borisovih sinov ter Leo Šprajc. Zanimivo in lepo je tudi to, da se strip ne zaključi s tem, da bi zmaja Pozoja izgnali ali pokončali, kot se običajno končajo vse pripovedke z zmaji, temveč je tukaj na srečo konec dober za vse. Nekaj oblačkov iz stripa si lahko ogledate na fotografiji.

Na predstavitvi, ki je bila odlično obiskana, je dve avtorski skladbi odpela in odigrala tudi Lea Šprajc. Stripe je v večini zakupilo društvo STRIPoblaČAK, ki jih bo predstavilo po šolah, knjižnicah in drugih kulturnih ustanovah, nekaj pa jih hrani avtor sam.

Razstava kiparskih in slikarskih del Borisa Novaka je trenutno na ogledu tudi v avli Občine Ormož, avtor pa dela že na novih projektih, kjer bo oživel še ena zanimiva lokalna legenda.

Lev Detela, Stanko Janežič ter Večer prleške knjige in vina

11. septembra 2020 smo v soorganizaciji Kulturnega centra Maribor, Občine Središče ob Dravi, Krajevne knjižnice Središče ob Dravi ter KUD Prasila v Sokolani izvedli predstavitev knjige Leva Detele z naslovom Disident.

Lev Detela se je rodil leta 1939 v Ljubljani. Levova mama je Središčanka, tako se Lev še vedno vrača k sorodnikom v Središče ob Dravi. Kraj je pustil pečat na pisatelju in njegovem ustvarjanju. Lev Detela je začel z obiskovanjem osnovne šole v Središču ob Dravi, vendar se je kmalu vpisal v šolo v Ljubljani, kjer je nadaljeval svoje šolanje. Končal je klasično gimnazijo in pričel s študijem slavistike na Filozofski fakulteti.

Leta 1960 je emigriral v Avstrijo, kjer je nadaljeval s študijem na dunajski univerzi. Od leta 1960 dela na Dunaju kot svobodni književnik in se posveča literarnemu ustvarjanju ter publicistiki. Do leta 1991 njegova dela niso mogla izhajati v Sloveniji, izdajali pa so jih v Trstu, Celovcu, na Dunaju in v Buenos Airesu pri založbah slovenske manjšine in zdomcev. Posebnost v Detelovem ustvarjanju je, da piše v dveh jezikih (bilingvizem). Večinoma objavlja v zamejskih in zdomskih publikacijah in založbah, sodeluje pa tudi z nemškimi, avstrijskimi in švicarskimi listi. S članki, esejii in prevodi informira nemške bralce o slovenski literaturi.

Naj naštejem le nekatere pesniške zbirke in prozna dela: Sladkor in bič, Metaelement, Legende o vrhovodcih in mesečnikih, Kaj je povedala noč, Café noir, Duh in telo, Starosvetni spevi, Svetloba na škrlatni obali, Zvezde, zanke, Grške pesmi, Nočni koncert s Trdoglavom in z Marjeto, Blodnjak, Atentat, Izkušnje z nevihtami, Kraljev kip, Marijin mojster, Duhovni ogenj naj večno gori, Časomer življenja, Dunajski valček za izgubljeno preteklost, Stiska in sijaj slovenskega kneza, Poslednja gora, Jantarska zveza, Emigrant, Tri zvezde, Dunaj na poštni znamki, Propad idr.

Lev Detela piše tudi dramatik, eseje in študije, skupaj z Wolfgangom Mayerjem Königom pa ureja v nemškem jeziku revijo za mednarodno literaturo LOG, v kateri je v dobrih tridesetih letih izhajanja bilo natisnjeno že vidno število mednarodnih avtoric in avtorjev. V nemščino je skupaj s Petrom Kerschejem in Mileno Merlak prevedel poezijo, prozo, dnevnike in esejistiko Edvarda Kocbeka, pripravil pa je tudi izbor Panonskih pesmi Stanka Majcna. Avstrijski zvezni predsednik je podelil na Dunaju živečemu Deteli častni naziv profesor, in sicer za zasluge na literarnem in kulturnem področju ter za dolgoletno povezovalno in posredniško delovanje med Avstrijo in Slovenijo.

Prevodi Detelove nemške in slovenske lirike in proze so objavljeni v različnih antologijah in v revialnem ter časopisnem tisku v angleških, španskih, italijanskih, romunskih, madžarskih, slovaških, srbskih in albanskih

prevodih ter v indijski jezik gujarati. Za svoje literarno delo je prejel Detela več literarnih nagrad v nemškem avstrijskem prostoru, v Trstu slovensko nagrado Vstajenje, v Celovcu pa nagrado Mohorjeve založbe za zgodovinski roman Stiska in sijaj slovenskega kneza. Za nemške tekste je dvakrat (1976 in 1989) prejel dunajsko nagrado Theodorja Körnerja, leta 1978 pa tudi nagrado Dunajskega umetnostnega sklada. Leta 1982 mu je nižjeavstrijska deželna vlada izročila pospeševalno nagrado za pesništvo.

Leva smo gostili v Središču (2013), ko je predstavil svoje delo Zapleti v vijugah časa (podnaslov: Moja soočanja z Edvardom Kocbekom in najboljšimi imeni literature ob izzivih za nujni duhovni preobrat sredi vsesplošne krize vrednot), tokrat pa smo predstavili delo z naslovom Disident, ki je izšlo leta 2019 pri Kulturnem centru Maribor. V delu se zvrstijo raznovrstni prispevki, ki prinašajo celosten pogled v književnikovo pestro in vznemirljivo življenjsko zgodbo ter njegov pogled na lastno umetniško ustvarjalnost, na literarno in kulturno življenje v Avstriji in Sloveniji.

Z avtorjem sva govorila o nacionalni in regionalni tradiciji ter interkulturnosti kot temi in izhodišču moderne družbe, o Edvardu Kocbeku in njegovem predavanju o »zaprtosti in odprtosti sodobne slovenske kulture«, o bilingvizmu in mednarodni reviji LOG, o množični in alternativni kulturi, potrošniški družbi ter o slovenskih kompleksih, travmah in vrednotah. Dotaknila sva se tudi njegove osebne izkušnje ter spominov na Središče ob Dravi.

KUD Prasila je v začetku meseca septembra izdalo tudi monografsko publikacijo z naslovom Stanko Janežič, graditelj in sejalec miru (2020), posvečeno avtorju ob njegovi 10. obletnici smrti ter 100. obletnici rojstva.

Konec meseca oktobra pa bomo priredili že osmi Večer prleške knjige in vina, ki se bo to leto odvil v Središču ob Dravi.

Ljudske pevke: "Ne damo se še!"

Ljudske pevke iz Obreža ohranjajo tradicijo petja že mnoga desetletja. Skupaj s folkloro in z gledališčniki tvorijo Kulturno društvo Obrež. Vztrajajo. In prav je tako. Sproščen pogovor je potekal v Vaškem domu na Grabah. Ko smo končali, so Danica, Anita, Tinica, Helena in Darinka imele na isti lokaciji še vaje... ker bo slej ko prej spet čas tudi za koncerte, revije, nastope...

Drage gospe, hvala vam, da ste pristale na današnji intervju. V teh čudnih časih, ki niso naklonjeni normalnemu delovanju društev, ste verjetno tudi ve prikrajšane za nastope. Kako doživljate to obdobje?

Danica: Mi se dobro držimo, ampak aktivnosti in nastopov seveda ni. Tu in tam se sestanemo, da se malo družimo in kaj zapojemo, ampak to je 4- do 5-krat manj kot recimo še lani. Junija smo nastopale na prostem v Ormožu, pa še dvakrat pozimi, malo pred korono in to je vse, kar se letošnjega leta tiče. Tako pač je. Drugače pa imamo blizu 25 nastopov na leto.

Smiselno je, da vas v uvodu poimensko predstavimo.

Danica: K pevkam sem pristopila 2006, sem pa že naslednje leto prevzela vodenje takrat še številčnejše skupine. Z nami je od 2018 tudi Helena Kolarič, naša najmlajša Anita Rizman se nam je pridružila 2016, Tinica Munda je uradno članica od 2011, za Darinko Potočnik pa je že tako dolg staž pri ljudskih pevkah, ki seže še v zlate čase obreške kulture več desetletij nazaj, ko še ni bilo jasne ločnice med pevci, folkloristi in kulturniki. To je naša trenutna postava.

Verjetno bi bilo smiselno to množico podatkov o kulturnem delovanju v Obrežu, ki lahko odidejo nehote v pozabo, zbrati v neko celoto – knjigo ali vsaj knjižico. Kako je s tem?

Danica: Nekaj je že izšlo, je že popisano, je pa jasno, da mi kot najmanjša sekcija društva tu ne moremo igrati vodilne vloge. Je pa za Kulturnim društvom Obrež res bogato obdobje. Starejši pevci, ki jih danes večinoma ni več med nami, so pripovedovali zgodbe iz

povojnih časov. »Fse forme« so delali – prirejali igre, plesali, peli, prikazovali tradicionalna vaška opravila. Lastnica najizčrpnjšega arhiva je bila Alojzija Munda, dolga leta naša zvesta članica. Upam, da bo ta arhiv prišel kdaj na kakšno vidno mesto. Ogromno mladih je takrat delovalo, se gibalo v teh krogih, tako da je sčasoma nastala potreba po delu v posameznih sekcijah – in tako je ostalo do danes, ko lahko govorimo, tudi na račun prebujenih gledališčnikov, o malem preporodu našega društva.

Ljudsko petje je danes vse bolj na obrobju kulturnega dogajanja, o tej vaši dejavnosti povprečen občan, na žalost, ne ve ravno veliko. Kje nastopate? Kakšni sploh so ti dogodki?

Danica: Naš teritorij sega nekako do Vidma pri Ptuj in Podlehnik, pa do Benedikta, Lenarta, Vitomarcev – tu največ nastopamo. Na našem območju, ki ga pokriva Javni sklad za kulturne dejavnosti Ormož, smo ljudske pevke iz Obreže še edine, ki vztrajamo.

Anita: Nastopajoči pa tudi publika je starejša. Sama sem vsakokrat med mlajšimi. Težko bo v prihodnje zadržati številčnost nastopajočih, skorajda nemogoče.

Danica: Tudi mlajši se trudijo, v Podgorcih recimo, ampak že preko not, kar pa v svojem bistvu ni več klasično ljudsko petje. To je ta osnovna razlika med našim in zborovskim petjem. Mi pojemo po posluhu. Z Anito se udeležujeva raznih izobraževanj, kjer nas mlajši, ki so zrasli z notami, učijo. In tu se pojavijo trenja, različni pogledi. Mladi, ki nas hočejo malo »modernizirati«, imajo željo, da bi ljudske pesmi poskušali peti bolj razgibano, drugače, a to je po tolikih letih klasičnega petja zelo težko doseči pri nas, starejših. Mi bomo nadaljevali v klasičnem stilu, po naše, čeprav je naposled vsaka, tudi moderna preobleka ljudskih pesmi dobrodošla.

Tekmovalnega naboja pa na teh vaših revijah verjetno ni.

Danica: No, malo pa ga vendarle je; komisija ti da priporočila, pove, kaj delaš prav in kje bi bilo smiselno kaj odpeti drugače. Govorimo o nastopih pod okriljem JSKD. Večina nastopov je izven tega uradnega okvirja, ko je vsakič gostitelj kdo drug, seveda pa tudi mi pridemo vsake toliko na vrsto. Takšna srečanja so najlepša, ko se nas zbere tam okrog 15 skupin. Najbolj je zaželeno petje »a capella«, torej brez instrumentalne spremljave. Nekoč smo pogosteje peli z ljudskimi godci, danes je tega manj. Strokovnjaki najraje slišijo čisto petje, če pa že, pa naj bo spremljava čim bolj v drugem planu.

Kako pa je z moškimi in ljudskim petjem?

Danica: Zadnja leta je to že skoraj izključno ženska domena, a vedno ni bilo tako. Do 2016 je z nami pel

še Jaka Nemeč, ostali so nehali že prej. V časih, ko je obreško kulturo še vodila Tilika Kolarič, je bilo moških kar nekaj v pevskih vrstah. A časi se spreminjajo.

Tinica: Moške base pogrešamo, bi »pasali« zraven. Malo jih je v kraju.

Anita: So, so, a zelo težko jih je privabiti.

Danica: Starost jemlje svoj dolg. Postajamo starejše, petje pa seveda zahteva določeno kondicijo. Glasovno je treba biti »siguren«, to je predpogoj. Težko je zdaj razmišljati o časih, ko nas je bilo veliko več. Trudimo se. Ne bomo se kar tako predale.

Kaj vam sploh pomeni petje? Se sploh da enostavno odgovoriti na to vprašanje?

Tinica: Da se enostavno povedati – zato, ker radi pojemo in se družimo, pa da navsezadnje, nekam gremo. Veselje. Radost. Dobra volja.

Danica: Stare pesmi imajo vsebino, neko zgodbo. To imamo radi. Ljudska zakladnica je bogata, pri izboru si zadnja leta pomagamo s svetovnim spletom, kjer je veliko pesmi na kanalu Youtube. Stare pevke, predvsem Lojzika, so imele »kompjuter« v glavi, danes se najdemo drugače.

Anita: Kljub vsemu napredku pa skušamo ostati zveste izvorni obliki ljudskih pesmi. Pravila so jasna. Avtorskih pesmi se praviloma ne lotevamo. Tu vidimo naše poslanstvo. Slakova »V dolini tihi« je pravzaprav ljudska pesem. To smo izvedele šele pred leti na enem izmed izobraževanj. Bogata je ta naša zakladnica in iz nje črpamo, materiala je več kot dovolj.

Danica: Tudi Aškerc si je, kot vemo, izposojal iz ljudske zakladnice in dodajal, pa še mnogi, mnogi drugi. Ne smemo pozabiti tudi na zbiratelje dragocenega gradiva – v mislih imam Karla Štreklja in njegovo obsežno zbirko ljudskih pesmi.

Kje vadite? Verjetno vam kot manjši skupini ni težava najti prostora?

Danica: Tu res nimamo težav; zadnje čase smo najraje bolj na »privat«, najpogosteje pri Tinici. Da je čim bolj komot. Smo pa se dobivali tudi v Obrežu v domu, pa na šoli – ampak zdaj – vemo, kako je z uporabo javnih prostorov.

Nastopate po številnih krajih, dvoranah, pred različno publiko. Obstajajo kraji, kjer se nastopa še posebej veselite?

Danica: Obstajajo, še posebno je lepo tam, kjer je dosti mlade publike ali pa nastopajočih. Haloze, Slovenske gorice ... Središče je večna uganka, tu nikoli ne veš, kako bo.

Je bilo ljudsko petje v naših krajih vedno bolj »obrška« stvar? »Srjanci« so že malo, da ne bo zamere, »mestjanari« v tem pogledu ...

Tinica: Na nek način zagotovo, saj sem edina »Srjanka« v ekipi. Ljudsko petje je obreška domena, ampak v zlatih časih so na kulturne dogodke v Obrež hodili vsi, to je dejstvo.

Danica: Če pogledam zgodovino, so kulturni mozaik kraja, če vzamemo celotno obdobje od 50-ih let do danes, da ne bo narobe razumljeno, gradili posamezniki iz vseh naših petih krajev. Zopet smo pri arhivu naše Lojzike; mogoče lahko tu malo apeliram na potomce, da ga naj ohranijo ali še bolje, ponudijo za proučevanje. Ljudsko petje izumira – to ve tudi država, ki nam pomaga, snema, zbira, pokriva stroške. Zelo dragoceni so tudi zvočni zapisi – izdale smo eno našo zgoščenko, pa tudi stari posnetki izpred desetletij so ohranjeni. Moram omeniti tudi pozitivno vlogo lokalnega radia, Radia Prlek. Srečanj na Kogu v njihovi organizaciji resda ni več, a kljub temu še vedno podpirajo ljudsko »sceno«.

Kako je s financami? Kako pokrivete svoje nastope?

Danica: Hvala bogu, nimamo težav. Če gremo kam daleč gostovat, dobimo na razpolago občinski kombi in je problem rešen.

Tinica: »Mamo peneze, mamo dobroga župana, pa dobimo čuda penez«. Za prevoz pa vedno dobimo kakšne »dečke«, ki imajo »takše« stare »puce« radi in se ponudijo za prevoz.

V kraju obstajajo še cerkveni pevci, pa Jua, ženski pevski zbor. Je kaj sodelovanja med vami?

Tinica: Ja, vse ljudske pevke itak pojemo še v cerkvi, kjer nas sicer spremljajo orgle. Kdor poje, poje vsepovsod.

Danica: S pevskimi zbori, kot je Jua, pa se zopet pojavi ta za nas že omenjena težava – one preko not, mi na posluh. Se pa z veseljem spominjamo nastopov v lepem ambientu Puba Akcija pred leti. Mogoče bi bilo smiselno nekaj podobnega v prihodnosti ponoviti – na isti lokaciji, zakaj pa ne. V kraju se premalo godi.

Težko je govoriti o nastopih v prihodnje, a vendarle: je znan že kakšen datum?

Danica: V Kulturnem društvu Obrež se pogovarjamo, da bo treba malo ljudi zvabiti v naš dom, omenja se datum 30. oktober, a zaenkrat še ni nič gotovega. Če se bomo organizirali, lahko

tudi v teh časih speljemo takšen dogodek, pač z omejitvami, ki jih je pač treba upoštevati. Upam, da ljudje pridejo. Če se lahko malo potožim: veliko truda, recimo na sestankih Društva upokojencev, vlagam v vsakokratno vabilo ljudi, naj vendarle pridejo na takšne in drugačne dogodke v kraju, a težko je. Ljudje imajo enostavno premajhno potrebo po druženju v živo, druge razlage nimam. Mlajši pa so itak uganka, so generacija, ki se je rodila s telefoni. A gotovo je med njimi, recimo v mladinskem pevskem zboru na osnovni šoli, kakšna ali kakšen, ki bi ga bilo smiselno, vsaj za kakšen domač nastop, vključiti med nas.

Helena: Tudi z upokojenskim pevskim zborom so težave, premalo nas je, predvsem moške je res težko privabiti.

No, saj moški še pojejo – in to dobro, ampak predvsem za šankom ali v kakšnem podobnem ambientu. Petje ne bo izumrlo. Imate še kakšno sporočilo za naše bralce?

Danica: Kot vodja ljudskih pevcev bi želela več sodelovanja z našo folkloro, to že lahko povem. Drugače pa vabljeni na naše nastope, dragi občani!

Starejši malo obujat spomine, mladi pa, če ne drugega, zaradi radovednosti!

Anita: Zdaj še imate priložnost, mogoče kaj kmalu, na žalost, temu ne bo več tako.

Danica: A vendarle, ostanimo optimisti. Samo, da minejo ti čudni časi.

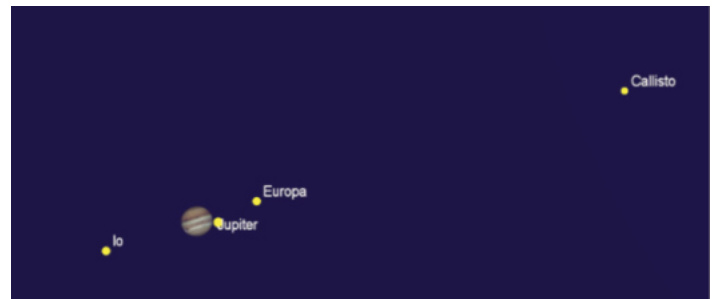
Mitja Govedič

Poleti se zazrite v nočno nebo

Tople poletne noči so čarobne. Na morju, v gorah, na domači terasi nam dolge zore in kresničke vtisnejo čudovite spomine. Za amaterske astronome poletje pomeni čas svetle Rimske ceste, ki se ji bosta pridružila Jupiter in Saturn, jeseni pa še Mars. Seveda pa brez Perzeidov tudi letos ne bo šlo.

Da se bomo lažje znašli na nebu, se najprej orientirajmo. Kadar smo v kateremkoli kotičku naše občine obrnjeni proti hrvaški Ivanščici, smo obrnjeni proti jugu. Sedaj je na naši levi proti Trnovcu vzhod, na desni proti Ormožu zahod, za nami pa sever. Sredi julija nekaj po 22. uri se obrnimo proti vzhodu. Opazili bomo dve svetli »zvezdi«. Vendar to nista zvezdi, ampak dva planeta. Svetlejši je Jupiter, šibkejši pa Saturn. Čez dober mesec ju bomo lahko opazovali nekje nad Ivanščico, torej na jugu. Če imamo doma daljnogled, ga uporabimo in si oglejmo Jupiter. Naslonimo se na steno, ograjo ali kakšno drugo stabilno površino in se umirimo, tako da se bo slika v daljnogledu čim manj tresla. Opazili bomo sijoč Jupiter, ki pa ne bo točkast kot zvezde, ampak bo ploščica. Pozorni opazovalci bodo na ploščici opazili dva temna ekvatorialna pasova. V bližini Jupitra bomo opazili še štiri največje Jupitrove lune. Mogoče bodo v trenutku opazovanja vidne samo tri lune, saj se lahko kakšna luna nahaja za Jupitrom. Pozorno opazujmo lune in si poskušajmo zapomniti njihovo medsebojno oddaljenost in oddaljenost od Jupitra. Čez nekaj ur ali naslednji dan jih ponovno pogledajmo. Opazili bomo, da se je njihova medsebojna lega spremenila. Podobno opazovanje je pred več kot štiristo leti opravil Galileo Galilei, s čimer je kot prvi z opazovanjem potrdil Kopernikov heliocentrični sistem (Slika 1).

Nekoliko levo od Jupitra opazimo planet Saturn. Skozi daljnogled bomo najprej opazili značilno zlato rumeno barvo. Pozoren opazovalec bo zasluhlil, da ni povsem

Slika 1: Položaj Galilejevih lun 13. 7. 2020 ob 22.15. Slika je nastala s programom SkyCharts.

okrogel kot Jupiter, ampak je nekoliko podolgovat, kar je posledica Saturnovega obroča. Drugih detajlov z daljnogledom, žal, ne moremo opaziti.

Drugega avgusta se bo plinastima velikanoma pridružila še Luna. Ker bo naslednji dan polna, bo skoraj okrogla. Oglejmo si jo kar brez daljnogleda. Na njenem površju bomo opazili temnejša področja, imenovana morja, in svetlejša, imenovana gorovja. Ste našli zajca na Luni (Slika 2)?

Slika 2: Zajec na Luni (Vir: Wikipedija)

Slika 3: Položaj radianta Perzeidov
(Vir: Sky And Telescope)

Daljnogled pokaže pravi obraz Lune s številnimi morji, z gorovji, najbolj izraziti pa so kraterji. Eden najlepših je krater Tycho, poimenovan po danskem astronomu Tycheju Braheju. Opazili bomo, da iz kraterja izhajajo ravne linije, žarki. To je material s površja, ki ga je v okolico izvrgel trk meteorita.

Okrog 13. avgusta bodo nebo preplavili meteorji. Če seveda verjamemo bombastičnim novicam na družbenih omrežjih. Res je, da bo v noči z 12. na 13. avgust dosegel višek aktivnosti meteorski roj Perzeidov, ki so ostanek kometa Swift-Tuttle. Po tem datumu so Perzeidi aktivni še dober teden. Vzemimo ležalnik in se odpravimo na odprt travnik. V večernem času bomo lahko opazovali dolge meteorje, ki bodo izhajali s severovzhodnega dela neba. Točka, iz katere izhajajo, imenujemo radiant, se nahaja v ozvezdju Perzej (Slika 3), nekoliko nižje pod ozvezdjem Kasiopeja, ki ima značilno obliko črke M ali W.

V večernem času bomo opazovali dolge in lepe Perzeide (Slika 4). Njihovo število bo skozi noč naraščalo. Nekaj minut čet polnoč bo vzšla Luna, ki bo osvetlila nebo. Zaradi tega ne bodo vidni šibkejši meteorji. V zadnji uri pred zoro bomo lahko naštel okrog 50 meteorjev na uro. V idealnih pogojih bi jih lahko čez sto.

Med opazovanjem zvezdnatega neba hitro opazimo svetle premikajoče se objekte. Neznani leteči predmeti iz oddaljenih planetov? Na žalost ali na srečo ne. Najverjetneje gre za letalo ali satelit v orbiti okrog Zemlje. Letalo ločimo po eni, dveh ali treh utripajočih lučeh. V mraku ali če je na nebu Luna, lahko za letalom opazimo kondenzacijsko sled, ki lahko zavije. Sateliti na drugi strani ne puščajo sledi in ne zavijajo, njihov sij pa je bolj enakomeren. Če se sij spreminja, je spreminjanje počasno in enakomerno.

Še posebej zanimivi so preleti Mednarodne vesoljske postaje, ki je izmed satelitov najsvetlejša (Slika 5). Njen sij lahko primerjamo z Jupitrovim. Na postaji, ki na višini okrog 450 km vsakih 90 minut obkroži Zemljo,

Slika 4: Dva svetla Perzeida (Foto: Mitja Govedič)

živi in dela največ šest astronautov. Za napovedi preletov lahko uporabimo spletni strani www.heavens-above.com ali www.calsky.com ali pa katero od številnih aplikacij za pametni telefon. Ne pozabite nastaviti lokacije na Središče ob Dravi.

V zadnjem letu lahko opazujemo tudi formacijo dvajsetih ali tridesetih satelitov, ki v ravni črti z enakim sijem letijo eden za drugim. To so telekomunikacijski sateliti iz družine Starlink. Trenutno jih je v orbiti okrog Zemlje približno petsto, ko pa bo družina izpopolnjena, pa jih bo več kot 12 000. Zaradi velikega števila bodo motili astronomska opazovanja in kvarili nočno nebo.

Če satelite lahko spremljamo nekaj minut, pa meteorji običajno trajajo pol sekunde, le najsvetlejši lahko trajajo več kot sekundo. Ti lahko pustijo tudi žarečo sled, ki lahko traja od nekaj sekund do nekaj minut.

Jutranje ptice bodo lahko čez celotno poletje nad vzhodnim obzorjem opazovale tretje najsvetlejšo telo na nebu, svetlo Venero. Pogled skozi daljnogled bo razkril, da ni okrogla kot Jupiter, ampak ima mene, podobno kot Luna. Še en Galilejev dokaz o pravilnosti heliocentrizma.

Kadar začnemo občudovati nočno nebo, kratke poletne noči hitro postanejo prekratke. Privoščite si jih.

Slika 5: Prelet Mednarodne vesoljske postaje v soju polne Lune (Foto: Mitja Govedič)

Jana Čavničar

Intervju s Špelo Stajnko

Naša fotografinja v tujini

Špela Stajnko je mlada središka profesionalna fotografinja, grafična oblikovalka in ustvarjalka, aktivna pa je tudi na različnih področjih v lokalnem okolju. Poznamo jo kot vsestransko nadarjeno osebo, svojo kreativnost pa je nazadnje najbolj izrazila na področju fotografije, kjer se je usmerila v šport ter se tako uspešno prebila na mednarodno fotografsko sceno. Z njo smo se pogovarjali po njenem prihodu iz Združenih držav Amerike in jo povprašali o njenem delu, ki v zadnjih letih poteka največ skozi fotografski objektiv.

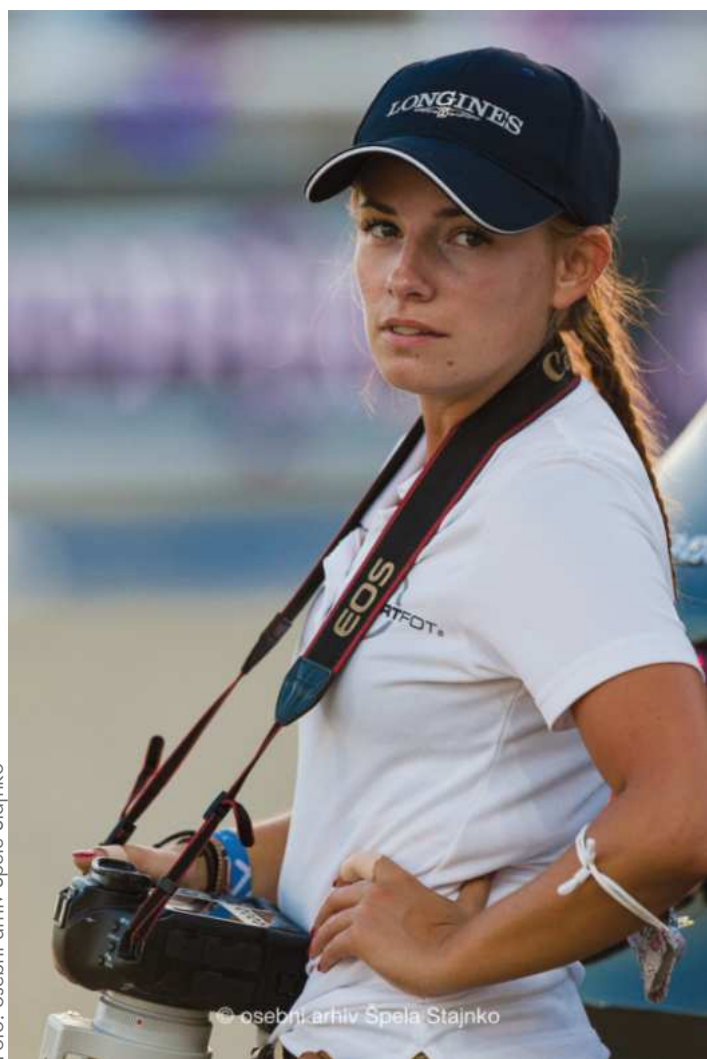

Foto: osebni arhiv Špela Stajnko

Špela, poznamo te kot zelo dejavno in ustvarjalno osebo, na tvoji poklicni poti pa je nazadnje prevladala fotografija. Kakšni so bili tvoji fotografski začetki in kdaj si se odločila za ta poklic?

Moji prvi fotografski koraki so bili že v osnovni šoli. Spomnim se svojega prvega fotoaparata znamke Sony, ki mi ga je prinesel ata domov iz daljnega vzhoda. Seveda je to bil navadni digitalni fotoaparatus – po domače digitelec, ki pa je imel izjemno dobro lečo, zaradi katere so nastale izjemne fotografije. Navdušenje

je naraslo, ko sem naredila svojih prvih nekaj fotografij in kasneje bila impresionirana, kako hitro in enostavno je ujeti trenutek v večnost. Tako sem doma skakala po vrtu in iskala čebele in rože, da jih ujamem v svoj objektiv. Kasneje so motivi seveda postali večji in zahtevnejši in ljubezen do fotografije se je še bolj razvila.

Tvoj urnik je zelo pester. Kaj vse obsega?

Moj urnik je pester predvsem zato, ker sem večino svojega časa na poti v tujini. Vendar kljub pestremu urniku najdem delo tudi doma. Moj delo je predvsem po naročilu, še posebej v Sloveniji. Doma je to predvsem portretna fotografija, fotografiranje dogodkov, kot so krsti, obletnice, razna praznovanja, družbeni dogodki in podobno. Vendar se fotografi po večini predvsem odločimo in specializiramo za eno do dve vrsti fotografije, v katerih se najboljše najdemo in v tem uživamo. Moje specifično področje je športna fotografija oziroma bolj podrobno fotografiranje konjeniških tekem, predvsem v preskakovanju ovir. Lete povečini potekajo v tujini, zato, kolikor mi čas dopušča, pokrivam doma razne prireditve v Mariboru, Središču ob Dravi in kaj malega tudi v Ormožu. V kolikor pa ni dogodkov, pa opravim tudi kakšno grafično oblikovanje, kot je oblikovanje koledarjev, logotipov, vizitk, promocijski material in še več. Moj običajni delovni teden poteka ponavadi od srede popoldan do nedelje zvečer. Običajen delavnik je tam od 8 do 12 ur na dan, včasih tudi več, odvisno od tekmovanja in števila tekem na dan. Moj vikend je zato ponedeljek in torek ter dopoldanski del srede. To je tudi čas za počitek ali raziskovanje mesta in okolice, v kateri tisti trenutek stanujem. Včasih tekmovanja potekajo več tednov zaporedoma, tako imam čas raziskovati in odkrivati nove kraje, včasih pa le en teden in tako ponavadi v ponedeljek sedem na letalo in se odpeljem nazaj domov.

Poklicna pot te redno vodi v tujino. Kako se je prebiti na mednarodno sceno, kako doseči, da te naročniki prepoznajo?

No, moram povedati, da je moj preboj na mednarodno sceno bil enostaven in hkrati težak. Moje prvo delo v tujini je bilo na Slovaškem, natančneje v Šamorinu, kjer je potekalo tekmovanje v preskakovanju ovir. Pot me je tja zanesla z eno izmed slovenskih konjeniških fotografinj, s Primorko Sibil Slejko. Ker so me tujina in potovanja vedno navduševala, sem si vedno želela nekaj več. Tako sem se uspela prebiti v Ameriko in septembra 2018 odšla na Svetovne konjeniške igre v Tryon, v Severno Karolino, kjer sem začela svojo pot sodelovanja s francoskim podjetjem Sportfot. Takrat so se zame

odprla nova vrata, s tem pa čisto drugi svet. Privaditi se je bilo treba na nov stil fotografiranja in predvsem spoznati in se naučiti, kaj naročniki pravzaprav iščejo in kaj potrebujejo, kar pa v svetu med tisočimi fotografi ni enostavno. Kljub vzponom in padcem s trdim delom in z veseljem do dela, ki ga opravljaš, sčasoma ni nič več težko. Ena izmed dobrih in precej pozitivnih lastnosti pri tem delu je, da si komunikativen, prijazen in nasmejan ter da je tvoje delo opravljeno hitro in kvalitetno.

Foto: osebni arhiv Špele Stajniko

Katera področja torej v tujini najpogosteje pokrivaš oz. so po tvojem mnenju najbolj iskana in izpostavljena?

Biti fotograf v tujini ni enostavno, vendar pa tudi ni tako težko. Če je tvoje delo kvalitetno in dobro, so ljudje hitro navdušeni in pripravljeni sodelovati s teboj. Moje področje je predvsem športna fotografija, predvsem konjeniška fotografija, še posebej preskakovanje ovir in ostali konjeniški športi. Vendar mislim, da je trenutno v tujini najbolj izpostavljena modna fotografija in vedno več ljudi išče dobre poročne fotografe.

Foto: osebni arhiv Špele Stajniko

V letu 2020 si več mesecev fotografirala v ZDA. Katere so po tvojih opažanjih glavne razlike, prednosti, slabosti dela v ZDA v primerjavi s tem v Evropi?

Res je, konec leta 2019 in začetek leta 2020 sem preživela v Ameriki, natančneje v Wellingtonu, Palm Beach, v zvezni državi Florida. Tja sem odšla konec decembra in načrtovala ostati do maja, vendar sem

zaradi epidemije novega virusa zapustila ZDA mesec dni prej. Moje delo v ZDA je potekalo skoraj enako, kot poteka v Evropi. Razlika je bila le v tem, da je delavnik potekal po večini 8 ur na dan, v Evropi pa traja tudi do 10 ali 12 ur, odvisno od tekmovanja in dogodka. Delo v Ameriki je predvsem sproščeno in brez pritiskov, medtem ko si v Evropi ponavadi časovno omejen, predvsem z oddajo fotografij organizatorju dogodka po končanem tekmovanju. Ostalih bistvenih razlik pa sama nisem opazila, vsaj ne pri svojem delu, ker je delavnik potekal normalno kot v Evropi, zjutraj od 7. pa tja do 18. ure.

Kako si se privadila na večmesečno bivanje v ZDA?

ZDA je bila ena precej zanimiva izkušnja v mojem življenju. Ko sedeš na letalo, se začneš zavedati, da se podajaš na drugi konec sveta oziroma se podajaš v neznano. Občutek je sprva malo zastrašujoč. Vendar ko letalo pristane, začne rasti adrenalin in želja po odkrivanju novega sveta. V ZDA nas je delalo več fotografov, ker je festival precej velik in z veliko parkurji, na katerih potekajo tekme, tako smo bivali v enem velikem apartmaju z več sobami. O poteku delovnih dni sem že govorila, prosti dnevi pa so veliko bolj zanimivi. Ker je Florida velika, je skorajda zmanjkalo prostih dni oziroma tednov, da bi pogledali vse, kar je za videti. Največkrat smo se kar odločili, da smo odšli na plažo in uživali na soncu. Po večini smo iskali dejavnosti, ki so zastoj, kot je ogled mesta in podobno. Od Miamija smo bili oddaljeni 1 uro in pol, zato smo se tja odpravili večkrat. Zadnji teden sem pa preživela še južneje od Miamija, in sicer na otoku Key Largo, ki spada v skupino otokov, imenovano Florida Keys. Več pa povejo same fotografije ...

Foto: osebni arhiv Špele Stajniko

Kaj te najbolj veseli fotografirati in kaj pomeni zate dobra fotografija?

Moj najljubši motiv na fotografiji je konj in vse, kar je povezano s konjeniškim svetom. V tem uživam in tukaj se počutim domače. Zraven tega pa še rada fotografiram ljudi.

Po mojem mnenju je dobra fotografija tista, na kateri lahko gledalec občuti čustva in občutke osebe, motiva na fotografiji, in fotografija, ob kateri se gledalec ustavi in strmi v njo vsaj 10 sekund, kar pa ni enostavno doseči kot fotograf. Vendar ko je to doseženo, sta zadovoljstvo

in ljubezen do dela le še večja. Sama dobim iskrice v očeh in zadovoljstvo, ko spremljam svoje fotografije na družbenih omrežjih vrhunskih jahačev in ko so fotografije objavljene in uporabljene na straneh ali v promocijskem, oglaševalskem materialu za Longines, Rolex in ostale pomembne znamke v konjeništvu. Ker sem zelo samokritična do svojega dela, si takrat rečem: »Špela, zdaj pa je čas, da si malo ponosna na sebe.«

Poleg fotografije te poznamo tudi kot ljubiteljico jahanja, prostovoljno gasilko, članico uredniškega odbora Sredice ... Kaj te najbolj veseli izven tvojih delovnih obveznosti?

Moja največja strast in ljubezen so konji. Sem velika ljubiteljica konjeniškega športa. Sama imam tudi konja, ki me vedno, ko se vrnem z dolgega potovanja, razveseli in mi da občutek sreče. Moj dan je popoln, če se zaključi na konjskem hrbtu. Kolikor pa mi čas

dopušča, pa jahanja učim tudi mlade nadobudneže, ker nasmeški na obrazu otrok v sedlu polepšajo dan. Prav tako sem članica PGD Središče ob Dravi in KD Središče ob Dravi. Aktivnost je zaradi trenutnega dela občutno manjša, vendar se še vedno trudim priskočiti na pomoč, ko to zmorem, če ne drugače, pa s fotoaparatom v roki. Zadnje leto pa sem tudi v uredniškem odboru Sredice, res je.

Kakšni so tvoji cilji, projekti v prihodnosti?

Veliko mojih ciljev je že bilo uresničenih, še več pa sanj. Trenutno živim en del svojih sanj, imam službo, ki jo obožujem, ogromno potujem in spoznavam nove ljudi. Vendar nekaj sanj in ciljev še ostaja. Eden izmed projektov prihodnosti je zrežirati in posneti dokumentarni film, tema pa naj zaenkrat ostane še skrivnost. Prav tako pa v prihodnosti načrtujem fotografske razstave.

Renato Horvat, predsednik Prosvetnega društva Središče ob Dravi

Godba, "fašenk", prvomajska budnica in korona

Še sreča, da smo se letos na našem karnevalu v Središču »našemili« v prvomajsko budnico. Dolgo smo tuhtali, kaj bi bili letos za masko in na koncu je padla odločitev, da bomo preprosto »pleh muzika na prvomajski budnici«. Poklicali smo našega šoferja Mirana in takoj je bil za akcijo. Malo smo še poklicali naše zveste gostitelje na prvomajski budnici, ki so nas pričakali na tradicionalnih postojankah in smo šli malo pred začetkom karnevala veselo po občini in na koncu na karneval v povorko. Kot da bi vedeli, da nam bo letos zagodla korona in bo prava prvomajska budnica odpadla. Ampak smo tudi za ta problem našli rešitev – naše dobre prijatelje gasilce. Tako se je porodila zamisel, da bi prvomajsko budnico oddelali gasilci namesto nas. Sicer ne v živo, ampak na »playback«. Seveda so bili takoj za akcijo in po nekaj tehničnih usklajevanjih z opremo na gasilskih avtih smo bili pripravljeni. Moramo se pohvaliti, da smo mi že imeli vse dogovorjeno in usklajeno, ko so prišla navodila iz Zveze slovenskih godb in Gasilske zveze Slovenije s priporočili o izvedbi letošnje budnice na enak način. So slišali, da smo se v Središču že dogovorili z gasilci?! Tako se moramo zahvaliti gasilcem iz Središča, ki so pokrivali Središče in Godenince, ter gasilcem iz Obreža, ki so prevzeli Obrež in Šalovce. Skupaj smo štartali in na koncu zaključili na Grabah. V vsakem avtu so bili trije gasilci in predstavnik godbe, z nami pa je bil tudi župan. Trudili smo se obiskati čim več ulic, hiš, dvorišč ... Moram se zahvaliti tudi občanom po celi občini, ki so nas zelo lepo sprejeli in nas pogostili, kot se za prvomajsko budnico tudi spodobi. Ob tej priložnosti čestitam v imenu godbe naši zvesti gostiteljici Dragici za 50. rojstni dan, ki ga je praznovala 1. maja.

Glede na to da se korona počasi umirja, se je tudi godba Središče začela prebujati. Do zdaj nam ni bilo

dovoljeno. Upamo, da bo epidemiološka situacija jeseni in še posebej okrog martinovega ugodna, da bomo lahko izvedli naš tradicionalni koncert. Mi se bomo vsekakor pripravili, da vam zaigramo kot vsako leto.

S središkim godbeniškim pozdravom »No, te pa na zdravje« vas pozdravljajo godbenice in godbeniki vaše pleh muzike. Ostanite zdravi!

Gasilci so heroji, ki so nam pripravljeni pomagati v najtežjih trenutkih.

Nove ideje

Kako hitro čas beži ... Še nedavno smo vstopili v 2020, polni novih upov in pričakovanj, z novimi idejami za delo v Gledališki sekciji Kulturnega društva Obrež. Delo je sprva potekalo po zastavljenih načrtih. Tako smo se predstavili publikli na Kogu in v Črenšovcih, nato pa nam je načrte prekrizala odpoved prireditev oz. prepoved zbiranja oseb na javnih krajih. Tako se, žal, nismo mogli predstaviti publikli v Mislinji, na Taboru v Savinjski dolini in v Nedelišču. Ampak to nam ni vzelo poguma. Čas karantene smo izkoristili za potreben počitek po jesenskem delu Gostujevske štorije. Najbolj kreativni člani pa so ta čas izkoristili za zbiranje novih idej, izboljšave in izdelavo novih načrtov za prihodnje predstave. Žal vam vseh naših načrtov za prihodnje ustvarjanje še ne moremo izdati, lahko pa vam zaupamo, da se bomo spet maksimalno potrudili in se vam predstavili v naši najboljši izvedbi. Tokrat bomo glasnejši. Kmalu nasvidenje ...

Silva Marčec, predsednica Kulturnega društva Obrež

Prosti spis o koroni

In se je zgodilo. Nemogoče. Ni bilo Folklornega večera, nismo smeli imeti vaj, nismo se smeli družiti, nismo smeli plesati, v juniju bi šli v Slavonijo, odpovedali so festival na morju ... Grozno ... Dva meseca smo se »hecali« preko družbenih omrežij. Pa je počil lonec in je bilo korone konec. Ne še čisto. Za nas folklornike čisto dovolj. V petek, 22. maja, smo se dobili na prvi »pokoronski« vaji. Barbara iz JSKD OI Ormož nas je malo dregnila. Posneli smo video naše malo drugačne vaje. Za soplesalce smo imeli stole. Stole smo z veseljem pokazali, saj so čisto novi. Izmislili smo si korona splet plesov. Seveda se nismo dotikali eden drugega in držali smo varno razdaljo. Brez stolov bi nas bilo dvanajst parov, tako pa nas je bilo štiriindvajset parov. Muzikant Mitja je bil tudi v paru s svojim stolom, le snemalka je bila brez stola.

Pa še nekaj plesalcev je manjkalo na vaji (Frenk, Davorin, Teodor, Lara ...). Končni izdelek – posnetek ni bil prvovrsten, bila pa je dobra vsebina, ki pa vam je ne moremo pokazati na papirju, slikati pa smo se pozabili. Predstavljajte si dve vrsti rdečih stolov vzdolž dvorane obreškega doma kulture in za vsakim stolom en plesalec ali plesalka ...

Druženje smo nadaljevali v nedeljo. Da smo se spet dobili, smo imeli več razlogov. Bil je 24. maj, svetovni dan naravnih parkov, minilo je točno petdeset let od dneva, ko je Jugoslavija postala svetovni prvak v košarki, zaključeval se je teden ljubiteljske kulture, porabiti smo morali bone za pice, ki smo si jih prislužili za udeležbo na pustni povorki, v ponedeljek pa je bil 25. maj in spomin na dan mladosti. Vse te razloge smo »porabili«. Zbrali smo se v naravnem parku Natura

**Kulturno društvo Obrež vabi
v petek, 30. 10. 2020, ob 19. uri
v Dom kulture Obrež na prireditvi
MŪHA NA LONCI.**

2000. Spomnili smo se Iva Daneua, slovenskega košarkarja, ki je bil kapetan takratne jugoslovanske košarkaške ekipe. Teden ljubiteljske kulture smo obeležili s petkovo vajo in se v nedeljo tega z nasmehom spominjali. Za pice se zahvaljujemo Rupertovi Sandri. Bone za pice smo porabili še pravočasno. Ponedeljkov dan mladosti smo priklicali v spomin s tekom. Na obreški »avtocesti« smo tekli štafeto. Vsak je moral preteči dvesto metrov. Vsem je uspelo. Če bi tisto popoldne smeh merili s kubičnimi metri, bi ga namerili za cel ocean. In kaj je bistvo druženja? To, da se smejimo. Smeh pa je pol zdravja. Iz tega sledi, čisto po matematično, druženje je ena polovica zdravja, smeh pa druga polovica. Zelo me je strah, da bomo vsi zboleli, če nam še enkrat prepovejo druženje. Naše zdravje je že malo »načeto«, saj se ne smemo družiti na avtobusu, ko se peljemo na nastop. Šofer Srečko nas sigurno že pogreša. Z vajami nadaljujemo. Spet iščemo razlog za druženje. Letos bo namesto morja Drava. Jesen pa naj bo brez korone. Že iščemo festival.

Romana Suhodolčan

Spoštovane upokojenke in upokojenci

V prejšnjih časih, ko še ni bilo korona virusa, sem se včasih vprašala: »Mi je to potrebno, vso to delo in vsa ta skrb?« Pa vas danes zelo pogrešam in že komaj čakam, da nas ta korona virus dokončno zapusti in da v društvu začnemo nekaj delati, da se spet srečamo, da gremo na izlet itd. Letos nam je odpadlo kar nekaj dogodkov: dan odprtega vrta, ženska in moška ekskurzija, spomladanski izlet, srečanje upokojenecv MZDU Ormož, medgeneracijsko srečanje ZDUS Ljubljana. Odpovedana so bila tudi vsa tekmovanja v športu, vsi kulturni dogodki in še marsikaj. Iz tedna v teden smo prejeli navodila državnih organov in ZDUS-a, tako še zdaj čakamo na sprostitev avtobusnega prevoza, druženja v prostorih ali zunaj. Nekaj je že dovoljeno. Nekaj je, nekaj ni. Kakor vzamemo, kot pravi direktor NIJZ g. Milan Krek.

Odpovedali smo tudi letovanje na Korčuli. Naš novi predsednik se trudi, da bi nam vrnil denar in prepričani smo, da mu bo uspelo. Izdali so nam že vrednotnico za vplačani denar. Oddali smo prošnjo, da nam vrednotnico zamenjajo za denar, da bomo našim članom lahko vrnil denar, ki so ga že vplačali kot akontacijo za letovanje. Potrebno bo samo malo potrpljenja pa bo vse. Če se bo sprostil avtobusni promet in če se na zunanjih površinah lahko družimo brez mask, bomo poskušali organizirati kakšen izlet, pa če ne drugo, bomo šli na ribe v Šturmovce. Upajmo, da nam bo na koncu avgusta oz. v začetku septembra uspelo organizirati piknik. Upajmo pa zato, ker spet poslušamo, da se korona vrača ... O vsem vas bomo sproti obveščali.

V mesecu juniju smo začeli pobirati članarino. Imeli smo tudi prvo sejo, na kateri je bivša predsednica Zdenka predala žezlo novemu predsedniku Jožefu. Dogovorili smo se, da bomo imeli seje UO in NO kar pogosto, da bomo sproti spremljali dogodke, da bi lahko čimprej začeli z aktivnim delom.

Ta korona virus nas je čisto ustavil in spremenil naš vsakdan. Mogoče pa je po eni strani prav tako. Malo smo se umirili, začeli smo pogrešati otroke, sosede, znance, prijatelje. Ugotovili smo, koliko nam pomenijo, koliko nam pomeni kavica s sosedom, klepet z znancem v trgovini ali na pošti. Koliko nam pomeni, če se lahko prosto gibljemo, gremo, kamor hočemo.

Tukaj pri nas smo imeli srečo, da ni bilo nobenega obolelega. V miru smo delali na vrtu ali polju. Hvaležni moramo biti, da živimo v tako lepem kraju, da nismo kje v mestu zaprti med štirimi stenami.

Zakaj vam to pišem? Ker bomo tudi to prestali, tudi to bo minilo. Še se bomo družili in se veselili. Veselili se bomo skupaj, mogoče bolj kot kdaj koli prej.

Nadaljevanje ...

Zgornji članek sem napisala za junijsko Sredico, ki pa ni izšla. Danes nadaljujem, da vam povem, kaj (ni)smo delali v našem društvu. Redno, vsako prvo

sredo sem v pisarni društva od 8. do 10. ure. Do danes smo imeli še dve redni seji UO in NO. Uspelo se nam je prijaviti, rezervirati letovanje v Izoli. V treh dneh od prejetega razpisa za letovanje smo uspeli z datumom od 10. do 16. 12. 2020. Prijavljenih je okrog 50 članov, za katere je potrjena rezervacija. Čisto točnega števila še ni mogoče potrditi, ker se eni prijavljeni odjavljajo, nekaj pa je še takšnih, ki bi se radi prijavi.

Uspelo nam je, da nam je agencija Relax vrnila že vplačan denar za letovanje na Korčuli, tako, da so vsi člani dobili vrnjeno plačano akontacijo brez kakršnih koli stroškov.

Naši kegljači, zdaj ko lahko trenirajo zunaj, imajo treninge enkrat na teden, vprašanje pa je, kako bodo izvajali treninge v zaprtih prostorih. V letošnjem letu so bila odpovedana vsa tekmovanja in vsa druženja v športnih dejavnostih. Tudi naš pevski zbor je marca prekinil z vajami, odpovedani so bili vsi nastopi. Zbor bo, če bo dovoljeno oktobra, začel ponovno z vajami. Glede na trenutno situacijo nič ne kaže, da bo kaj boljše.

Morali se bomo sprijazniti s tem in tako, kot sem zaključila zgornji članek, zaključujem tudi danes. Še se bomo družili in se imeli lepo, mogoče bolj kot kdaj koli prej.

čebelarstvo
Borko

PRODAJA MEDU
CVETLIČNI, AKACIJEV IN KOSTANJEV MED

Možna tudi dostava na dom.
Naročila sprejemamo na
telefon: 041 306 892 ali 041 460 299
e-mail: cebelarstvo.borko@gmail.com

Boris Borko
Obred 62, 2277
Sredica ob Dravi

Mag. Jasna Munda, ravnateljica

Šola in epidemije - nekoč in danes

Iztekaajoče se šolsko leto 2019/20 si bomo zapomnili kot prav posebno leto, ko smo prvič v zgodovini slovenskega šolstva za več kot dva meseca zaprli vse vrtece in šole zaradi zdravstvenih razlogov – zaradi ukrepov za zajezitev širjenja epidemije virusa COVID-19. Izobraževanje je v tem času, od 16. 3. 2020 do 18. 5. 2020, ko so se prvi učenci začeli vračati v šole, potekalo na daljavo. Pouk na daljavo se je zaključil 3. 6. 2020, ko so se še zadnji učenci vrnili v šolske klopi. Veseli smo bili ponovne vrnitve učencev v šolo in otrok v vrtec, saj smo lahko delo v tem šolskem letu zaključili skupaj – tako, kot smo ga začeli. Toda tudi v času pouka na daljavo se je dogajalo veliko zanimivega. Del vtisov naših učencev, staršev in učiteljev o delu na daljavo objavljamo v tokratni številki Sredice. Dodajamo še misli otrok iz našega vrta o koronavirusu in z njim povezanim dogajanjem.

Zdravstvene težave, gripa, epidemije... so se pojavljale tudi v preteklosti, njihove posledice pa so se odražale tudi v naši šoli. Radovedna sem bila, kako je bilo takrat, zato sem pobrskala po Šolski kroniki in našla nekaj zanimivih zapisov.

Avgusta 1953 je Srečko Vitori, takratni upravitelj – ravnatelj središke šole, za področje zdravja v šoli v šolskem letu 1952/53 z lično oblikovano pisavo zapisal: »Dne 1. 11. 1952 so se pojavile »boginje« v I. in II. razredu. Epidemija ni preveč vplivala na pouk, čeprav je obisk v prvem razredu padel na 95,38 %.

Več škode je povzročila »gripa« v mesecu aprilu, ki je zajela ves mariborski predel, ptujsko polje do Čakovca. Vendar pa v Središču se ni tako razširila, kakor v mestih.

Dne 14. maja in 23. aprila 1953 je bilo cepljenje proti kozam in davici. V mesecu aprilu sta se pojavila dva slučaja škrlatice. Otroka sta bila izolirana, zato se bolezen ni razširila. Nanje je lahko zbolela tudi učiteljica ... Bolezen pa je ugotovila šele, ko je ozdravela. Škrlatica se ni razširila v šolskem okolišu. Izgleda, da sta higiena in cepljenje učinkovala in so postali otroci imuni tej bolezni.«

Za šolsko leto 1954/55 pa je Srečko Vitori zapisal:

»Kmalu po začetku 2. polletja se je razpasla epidemija gripe, ki je zajela precejšen del prebivalstva. Širila se je od zahoda proti Središču. V Šalovcih je bilo med odraslimi nekaj smrtnih slučajev. Šolski obisk je bil zaradi tega v začetku drugega polletja slab. V razredih so učenci uredili higienske kotičke.«

Za šolsko leto 1955/56 najdemo zapis:

»Razen običajnih ošpic, ki so zavzele I. In II. Razred, ni bilo v tem šolskem letu nobenih epidemičnih bolezni.«

V Šolski kroniki za šolsko leto 1957/58 pa je zapisano: »Influenca. V mesecu septembru in mesecu oktobru je razsajala »gripa«, ki je zajela nad polovico otrok. Po navodilih oblasti je bil pouk prekinjen samo v oddelkih, v katerih je obolelo nad 30 % otrok. Pouk ni bil prekinjen v nobenem oddelku. V začetku oktobra so radi naglega širjenja gripe po okraju bile vse kino predstave odpovedane, tako tudi izleti mladine.«

Kako se zgodovina ponavlja, kajne? Pravkar si pripravljam koncept zapisa v Šolsko kroniko za leto 2019/20 in seveda bo v njej pisalo tudi o epidemiji koronavirusa in o delu v šoli v tem času in po njem. Mogoče pa bo čez mnogo let kdo to z zanimanjem prebral.

Antonija Filipič

Pouk na daljavo

Za učitelji in učenci je še ena izkušnja: pouk na daljavo. Pred ta izziv smo bili postavljeni prvič in treba se je bilo znajti. Ko so se šole zaprle, je verjetno le redko kdo pričakoval, da se bomo od doma učili polnih osem tednov, učenci višjih razredov pa še dlje. Čas karantene in pouka na daljavo je tako zahteval veliko truda in iznajdljivosti učiteljev, učencev in njihovih staršev.

Sama sem poleg šolskega dela in skrbi za svoje najbližje veliko razmišljala tudi, kako je z mojimi sodelavci in učenci, ali so zdravi, kako jim gre. Zelo sem se razveselila prijaznih, spodbudnih besed, ki so mi jih večkrat napisali starši, še bolj pa, ko mi je kateri od mojih prvošolčkov sam napisal preprosto poved, največkrat, da nas vse pogreša. Najlepše pa je bilo, ko sem se s svojimi učenci v živo videla in slišala preko računalnika. Večina jih je povedala, da si želijo nazaj v šolo.

Starši so pridno pomagali učencem pri izvajanju nalog, ki sem jih vsakodnevno pošiljala. Pošiljali so naloge učencev in fotografije njihovih izdelkov. Vem, da jim ni bilo lahko, saj so nekateri v vlogo domačega »učitelja« stopili po opravljeni službi in ostalem delu, ki ga je doma bilo potrebno opraviti. A dokazali smo, da skupaj zmoremo!

Sedaj smo že nekaj tednov v šoli. Skrb, kako bo, je bila skoraj nepotrebna. Učenci so sprejeli nova pravila in jih lepo upoštevali. So sproščeni, tudi tisti, ki so prvi dan nekoliko zadržano stopali proti učiteljici z zaščitno masko. Lepo je, ko se po šoli in v njeni okolici zopet razlega otroški smeh! Seveda pa si vsi skupaj želimo, da bi bilo spet vse tako kot prej, da bi se lahko brez strahu družili in igrali skupaj in da bi bil koronavirus samo oddaljen, manj prijeten spomin.

In kaj so o tem posebnem času povedali moji prvošolčki?

Večina jih karantene ni bila vesela, saj so pogrešali sošolce, prijatelje in tudi učitelje. Raje se učijo v šoli, kjer delajo v parih in skupinah, kjer je delo bolj zanimivo, kjer lahko pišejo na tablo, kjer se igrajo veliko igrice, kjer učno snov bolje razumejo in jim gre delo lažje od rok, kjer ni treba čakati na pomoč mame, ki je v službi.

Seveda pa so nekateri odkritosrčno povedali, da je bilo doma lepo, ker so lahko dolgo spali, imeli več

odmorov, hitreje končali z delom in zato imeli več prostega časa in počitka.

In kako so si krajšali čas doma? Igrali so se s starši in hišnimi ljubljenci, vozili s kolesi in skiroji, hodili na sprehode, igrali nogomet, skakali po trampolinu, igrali tenis, izdelovali različne izdelke ... A vse to ni moglo nadomestiti druženja s sošolci in prijatelji.

Če pa vprašate mene, ali sem se veselila vrnitve v šolo, vam bom malce za šalo odgovorila, da mi je ljubše, če mi sive lase naredijo učenci, kot pa računalnik, ki me včasih doma noče ubogati.

Seveda, vesela sem, da sem zopet med svojimi učenci!

Olga Daljavec

Kuhnapato - kuhali smo v šoli, zdaj znamo in kuhamo doma (Kuhamdoma)

Tudi v tem šolskem letu je naša šola vključena v projekt *Kuhnapato*. Prvi del naloge v projektu so učenci opravili v novembru, ob dnevu slovenske hrane: za učence šole so (ob pomoči babic in kuharic šolske kuhinje) skuhalo tradicionalno središko kosilo.

S svojimi kuharskimi veščinami in poznavanjem kulinarčne dediščine kraja so učenci navdušili člane projektne skupine. Marca so bili povabljeni v Planico; v času svetovnega prvenstva v smučarskih poletih bi predstavljali kulinarčno tradicijo Središča. Prav tako so bili aprila povabljeni na Kulturni bazar v Ljubljano v Cankarjev dom, kjer bi se predstavili s svojim delom. Zaradi situacije s COVID-19 so bili žal vsi ti dogodki odpovedani. Šola je za nekaj časa zaprla vrata, učenci pa so svoje veselje do kuhanja dokazovali doma.

Tako se je projekt *Kuhnapato* preimenoval v projekt *Kuhamdoma*. Učencem je bila prepuščena kreativnost v njihovi domači kuhinji. Ustvarjali so zanimive jedi iz zelenjave, ki so jo nabrali na domačem vrtu, in iz živil iz domače shrambe. Začeli so nastajati novi recepti in nove jedi. Tako so iz preprostih sestavin nastale zanimive jedi, ki niso ostale samo na krožniku. Učenci so vse fotografirali in kot dokaz svojega kreativnega kuhanja doma to pošiljali vodji projekta *Kuhamdoma*. Učenci so bili pri svojem delu ponovno zelo uspešni. Nagrajeni so bili s snemanjem za reklamni spot generalnega sponzorja projekta Interspara.

Snemanje je (ob upoštevanju vseh zdravstvenih priporočil NIJZ) potekalo v domači kuhinji Ane in Maje Podkubovšek.

Kuharske veščine Ane in Maje si lahko ogledate na spletni strani Interspara in spletni strani šole.

VESNA ŽERJAV, dopolnilna dejavnost
na kmetiji

031 899 007

DOBRO. DOMAČE.

Tadeja Brodnjak, multiplikatorica POŠ

Po poteh Božidarja Borka

V sodelovanju s Pokrajinskim muzejem Ptuj-Ormož smo se vključili v program »Dediščina destinacije Jeruzalem – naše bogastvo«. V sklopu tega programa je v letošnjem šolskem letu potekal projekt »Po poteh sledi v kulturi«. Spoznali smo zasebno in tudi poklicno pot Božidarja Borka.

Ker je v življenju pomembno, da poznamo prednike (in njihove korenine), ki so dodali svoj pečat razvoju slovenskega jezika in književnosti, smo se z učenkami šestega razreda odločile, da bomo raziskale življenjsko pot Božidarja Borka.

Božidar Borko se je rodil 2. februarja 1896 v Gomili pri Kogu, v trdni kmečki družini kot prvi izmed sedmih otrok. Svojo življenjsko pot je posvetil novinarskemu poklicu. Bil je tudi publicist, urednik, prevajalec in poliglot ter častni predsednik Društva slovenskih književnih prevajalcev. Iz javnega življenja se je umaknil zaradi napredujoče očesne bolezni in ženine bolezni. Umrl pa je 12. decembra 1980 v Ljubljani.

Pridobljeno znanje smo želele deliti še z ostalimi učenci šole, zato smo v šolski jedilnici pripravile razstavo.

Izdelale smo plakat, lesena stojala, na katera smo pritrdile različne slike in življenjepis, papirnata peresa ter posodico za črnilo. Naša učenka Lana Žemljčič pa je tudi prostoročno narisala sliko, ki smo jo dali v kartonast okvir.

Veseli in ponosni smo, da smo lahko podrobneje spoznali našega znamenitega rojaka, ki je darove domačih krajev poplačal s svojimi dosežki.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

“Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.”

Vtisi učencev o šoli in pouku na daljavo

3. razred

Moj pouk na daljavo

Vsako jutro sem se zbudila ob 8. uri. Potem sem se oblekla in najedla. Prižgala sem računalnik, da sem pogledala, kaj mi je poslala učiteljica Sonja. Naloge sem seveda delala sama. Ko sem naredila naloge, sem se igrala s svojimi lutkami in »bejborni«. Najlepše mi je bilo, ko sem delala herbarij. Odšla sem na breg. Tam sem nabirala cvetlice. Našla sem čudovito ripečo zlatico, a ivanjščica je bila še lepša. V ponedeljek, 18. maja, sem herbarij odnesla v šolo. Učiteljica me je pohvalila, saj je bil estetsko narejen. Ko smo bili doma, mi ni bilo preveč všeč. To pa zato, ker je v šoli boljše. Učiteljica nam vse pove in razloži ter vse pokaže in nariše. Jaz upam, da se to več ne ponovi.

Pri pouku na daljavo sem bil večino časa samostojen. Pomagal sem si s telefonom in z računalnikom. Ni bilo zabavno, a vseeno kar v redu. Učiteljica je naloge pošiljala po e-pošti. Vse, kar smo morali delati, je pisalo. Imeli smo tudi športni in naravoslovni dan. Jaz sem vseeno raje reševal naloge v zvezku in delovnem zvezku. Nočem, da bi se to ponovilo, saj je v šoli vse potekalo boljše in je bilo bolj zabavno.

Športni dan na daljavo

Pouk na daljavo mi je bil zelo všeč. Najbolj mi je bil všeč športni dan. Naloge sem delal sam, včasih mi je

pomagala mama. Na štoparico mi je štopala čas. Čas mi je merila tudi pri teku. Veso v zgibi sem naredil na brajdah, tek na 60 in 600 m sem tekkel na Gradišču.

Mama me je zelo spodbujala. V šoli mi je testiranje bolj všeč, ker imamo boljše pripomočke za delo. Ko vaje delamo vsi, se med seboj spodbujamo. Imamo tudi boljše rezultate.

Zdravo, učiteljica Sonja, smo kar dobro izpeljali športni dan, otroci so se sicer »bunili«, da imajo v šoli boljše rezultate, da sva narobe merila, da sva narobe štopala itd. A sva vztrajala. Vesa v zgibi pa je res potekala na gugalnici, a če dobro pogledate, ima kar 3 različne višine – ozke palice. Tako, da tu ni bilo nobenega problema, razen seveda tega, da je v šoli vse lažje. ;)

4. razred

(Zbrala in uredila učiteljica Breda Munda)

S poukom na daljavo smo začeli dobesedno čez noč, iznenada. To je bila za vse nas nova in prav posebna izkušnja. Učenci 4. razreda so takšno obliko dela sprejeli brez težav. Zavedali so se, da to niso počitnice, kar so dokazali z vsakdanjim delom za šolo. Pohvala

mojim četrtošolcem za vestno opravljene naloge, ki so jim bile dane v tem času, nenazadnje pa tudi njihovim staršem, brez katerih delo na daljavo ne bi bilo tako uspešno. Hvala vam.

Nekaj mnenj četrtošolcev:

- Učiteljica je vsak dan pošiljala naloge za delo doma. Zelo dobro je razložila snov.
- Ponosen sem nase, saj sem naloge delal redno in ker sem bil pohvaljen.
- Če česa nisem razumel, sem lahko poklical ali pisal učiteljici.
- Najbolj všeč mi je bilo to, da sem delal preko računalnika, tablice, telefona.
- Pogrešal sem sošolce, učitelje, posebej razredničarko. Pogrešal sem igro s prijatelji.
- Všeč mi je bilo to, da sem lahko izbiral, kdaj bom kaj naredil.
- Šola na daljavo je bila super, še bi delal tako.

5. razred

Delo doma

Po zajtrku z bratom prižgeva računalnik, ker naju že čakajo naloge. Delava jih vsak dan sproti. Najraje rešujeva naloge iz naravoslovja, angleščine in nemščine. Težave imava s tehnologijo, ker se z različnimi računalniškimi programi šele spoznavava. To nama vzame veliko časa. Pohvalila bi najino razredničarko Lidijo Palčič, ki pošilja naloge z zelo razumljivimi postopki. Obvešča nas o doseženem rezultatu in pošilja rešitve nalog. Te rešitve so nama v veliko pomoč, saj tako izveva, če sva nalogo pravilno rešila. Tudi učitelje za nemščino, glasbo in angleščino bi enako pohvalila. Njihove naloge prav tako z veseljem opravljava. Z reševanjem nalog nimava težav. Pri zapletih z računalniško tehnologijo pa nama pomagata starejši brat Nejc in mama. (Rene in Svit Cuk)

Med tednom se zbujam okoli 9. ure. Potem zajtrkujem, se oblečem ter v »eAsistentu« preverim, kaj moramo narediti za šolo. Ker dobimo vsak dan kar nekaj nalog, jih poskušam reševati sproti. Ko imam pri nalogah kakšne težave, mi jih poskuša razložiti mama ali pa pokličem katerega sošolca. Najraje delam miselne vzorce ali kakšne razgibalne vaje. Včasih dobimo malo preveč nalog, ampak uspem vse narediti. (Luka Jerebič)

Športni dan na daljavo

Bilo je zanimivo. Za pripomočke pri testiranju smo uporabili stvari, ki jih imamo doma. Tako sem veso v zgibi delal na ogrodju gugalnice, predklon sem delal na stolu in podobno. Tek na 600 metrov pa je tekla cela družina, da je bilo bolj zabavno. (Jan Lukman)

Športni dan sva opravljala skupaj s sestro Teo. Pomagala sta nama mama in ata, sodelovala pa je tudi mlajša sestra Mia. Pri nekaj nalogah sta sodelovala tudi starša. Ob nalogah smo se kar nasmejali. (Nik Horvat)

6. razred

(Zbrala in povzela učiteljica Lidija Meško Merc)

- Učenje na daljavo mi je bilo boljše, ker sem imela več prostega časa. Imeli smo tudi nekaj dnevov dejavnosti, ki so bili zanimivi in zabavni. Včasih smo se z učitelji srečali s pomočjo ZOOM-a; ZOOM mi je bil zelo všeč zato, ker smo se videli in pogovarjali. (Lana B.)
- Šola na daljavo mi ni bila všeč. V šoli je boljše. Na daljavo smo se morali bolj znajti. Bilo je težje razumeti snov. Učitelji nam niso mogli razložiti snovi tako podrobno kot v šoli. (Nikoleta)
- Meni je lažje in boljše hoditi v šolo. Med karanteno sem bolj lenarila in nisem delala za šolo, kot bi bilo treba, zato sem raje v šoli. (Anastazija)
- Pouk na daljavo mi je bil všeč, ampak je bilo preveč naloge. (May)
- Meni je bilo šolanje doma všeč, ker smo prej končali in imeli več prostega časa, ampak v šoli je lažje delati. (Sara)
- Meni je bilo delo na domu všeč, ker smo se lahko zbuvali kasneje, odmor smo lahko imeli kadar koli, s sošolci in sošolkami pa smo se videvali preko videoklicev. Ni pa mi bilo všeč, da tam nismo imeli učiteljev, ki bi nam razložili snov. (Ana P.)
- Všeč mi je bilo, da smo lahko dlje spali. Ni mi bilo všeč, ker smo imeli več naloge. Všeč so mi bile spletne učilnice. Rajši imam navadno šolo. Vesela sem, da smo nazaj. (Tjaša)
- Pouk na daljavo mi je bil zelo všeč, saj učitelji niso dajali toliko nalog. Na test sem se lahko bolj pripravila in potem dobila boljše ocene. Vesela sem, da smo se vrnil v šolo in da je karantene konec. (Zala)

7. razred

Pouk na daljavo

Od 16. marca in vse do 3. junija smo se zaradi pandemije koronavirusa šolali doma.

Šolanje na domu smo učenci začeli različno. Nekateri so ta ritem ujeli prej, drugi kasneje. V času šolanja na daljavo mi je bil zelo všeč odnos učiteljev. Naloge so pošiljali redno in jih tudi preverjali. Če je bil kakšen odgovor napačen, te je učitelj na to tudi opozoril in ti določene nejasnosti pojasnil. Nekateri učitelji so bili strožji, drugi pa ne. Sama sem naročeno delo tudi dokaj dosledno opravljala. Če nisem uspela vsega opraviti prvi dan, sem ostalo delo preložila na naslednjega. V tem času smo izvedli tudi nekaj ocenjevanj. Glede na to, da takrat še nismo vedeli, ali se bomo letos sploh vrnil v šolske klopi, se mi to zdi dobra odločitev. Šola na daljavo mi je bila kar všeč, saj

smo lahko spali malo dlje in si čas dela sami razporedili. Kljub vsemu pa sem pogrešala svoje prijatelje in sošolce, zato sem se z veseljem vrnila nazaj v šolo. (Lea Munda)

Zaradi epidemije so šole za nekaj časa zaprli in to nam je bilo večini všeč. Ko pa so nam povedali, da se še ne bomo tako hitro vrnili v šolske klopi, smo si nekateri zaželeli, da bi se lahko vrnili v šolo, četudi je bilo učenje na daljavo kar zanimivo. Zjutraj smo lahko malo dlje spali. Učitelji so nam vsak dan pošiljali naloge fistih predmetov, ki smo jih imeli na urniku. Imeli smo več časa za oddajo naloge. Vendar ni bilo dobro, če si preveč odlašal, saj so naslednji dan poslali še več nalog. Zanimiva izkušnja je bila tudi ocenjevanje, ki smo ga izvedli preko ZOOM-a. Nekateri predmete pa smo ocenjevali s pomočjo testa ali predstavitve v Powerpointu. Učenje na daljavo je trajalo do 3. junija 2020. Vrnitve v šolo smo se zelo razveselili, saj smo po dolgem času spet videli prijatelje v živo, ne pa samo po videoklicu. Učenje na daljavo je res izkušnja, ki je ne bomo nikoli pozabili. (Ema Šnajder)

8. razred

Učenje na daljavo

Marca nas je korona obiskala
in iz šol domov poslala.

To nam je novo izkušnjo dalo,
saj smo se morali pričeti učiti na daljavo.

Z učitelji smo lepo sodelovali,
a brez pomoči staršev bi bolj malo znali.

Vsi skupaj smo se potrudili,
da smo nova znanja usvojili.

A manjkalo je tisto malo,
zato upali smo, da vrnemo se v šolo kmalu.

Učenje na daljavo je bilo težko,
a na koncu se vse dobro je izšlo.

(Tea Horvat)

Karantena

Dolgo traja že ta karantena
in jaz sem že zdaj lena.

Spim do desetih,
učim pa se do petih.

Vmes pogledam kakšen film
ali zunaj travo pokosim.

Vsak si je že kupil kakšno dodatno milo,
pa ne pozabimo na razkužilo.

Vsem v napoto je ta maska

in upamo, da bo kmalu lanska.

Najboljša prijateljica mi je stena,
saj mi drugega ni dala karantena.

Čprav je včasih zmeda,

držimo se strogega reda,

da lahko bomo mladi in stari

še dolgo zdravi.

Vsi držimo dvometrsko razdaljo,

skoraj si zaslužimo medaljo.

(Pia Kuharič)

JERUZALEM SAT
Oljarna in mešalnica Središče d.o.o.

**Bučno olje Jeruzalem SAT
v čisto novi preobleki!**

Steklenicam smo spremenili preobleko,
nismo pa spremenili kakovosti in okusa.

www.oljarna-sredisce.si

Kmetija SEVER PERUTNINARSTVO

Miran Sever

Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
Šalovci 42, Središče ob Dravi

Tel.: 02/719 13 94, Dragica: 030 292 183,
Miran: 041 724 363

Andreja Špacapan

Mi gremo naprej! Generacija 2005

V ponedeljek, 15. 6. 2020, zaključuje osnovnošolsko izobraževanje še ena uspešna generacija devetošolcev OŠ Središče ob Dravi.

Začetek šolskega leta je obetal nepozabno leto. Učenci so se razveselili športa kot tretjega predmeta na nacionalnem preverjanju znanja, veselili so se medpredmetne ekskurzije na Notranjsko in šole v naravi v Fiesi. V brezskrbnih jesenskih počitnicah so nabrali moči za veseli december, v katerem so s pomočjo staršev in delavcev šole pripravili dobrodelno prireditev in srečelov.

Drugo ocenjevalno obdobje se je šele prav začelo in nastopil je petek, 13. marec. Devetošolci so v naglici izpolnjevali vpisne pole za srednje šole in »uradno za dva tedna« zapustili šolo.

Dva tedna sta se prelevila v dva meseca, v katerih so se skupaj z učitelji in s starši privajali na učenje na daljavo. Usvajanje nove učne snovi, ponavljanje in utrjevanje ter pri določenih predmetih tudi ocenjevanje znanja so izvajali v besedi in sliki po spletu in s pomočjo tehnologije. To je bil čas, ki je zahteval veliko notranje motivacije, samodiscipline, samostojnosti in digitalne pismenosti.

Kot pravi pregovor: Kdor čaka, dočaka. V ponedeljek, 25. 5. 2020, so devetošolci dočakali ponovno vrnitev v šolske klopi. Dočakali so, da nosijo maske, na vsakem koraku pazijo na svojo varnost in varnost drugih, da so prvi teden vrnitve razdeljeni v 9. a- in 9. b-oddelek in da malicajo v učilnici.

Žal pa so dočakali tudi to, da jih je ta novi čas prikrajšal za nekaj lepih, nepozabnih dogodkov, ki so del mladosti. Ni bilo nacionalnega preverjanja znanja, skupinskega fotografiranja s sošolci in z delavci šole, ne zaključne ekskurzije, ne šole v naravi in ne vate v obliki, kot smo je vajeni.

Novi čas je učencem dal priložnost za nova znanja in spoznanja ter spretnosti, ki jih bodo spremljale na nadaljnji življenjski poti. Vsem bi položili na srce, da naj pomnijo lekcijo, ki smo jo dobili: kar lahko storiš/ doživiš/izkusiš danes, ne prelagaj na jutri.

Vsem učencem in njihovim družinam želimo, da z optimizmom zrejo naprej. Ali kot so devetošolci sami zapisali: Naše znanje so »sanje« in mi gremo naprej – ne glede na stanje.

Nataša Zorec, multiplikatorica POŠ

Poletne delavnice na OŠ Središče ob Dravi

Tudi letošnje poletne počitnice so imeli učenci OŠ Središče ob Dravi priložnost obiskovati delavnice, ki smo jih organizirali v sklopu projekta Popestrimo šolo. V želji, da učenci aktivno in kreativno preživijo prosti čas, smo v začetku julija in ob koncu avgusta učencem ponudili raznovrstne dejavnosti.

Učenci so ustvarjali izdelke iz papirja, se razgibavali, igrali različne športne igre, družabne igre, si ogledali risani film, brali pravljice, se likovno izražali in ustvarili napis za našo šolo iz naravnih materialov. Skozi aktivnosti smo učence spodbujali k ustvarjalnosti, raziskovanju, urjenju ročnih spretnosti, socialnemu in jezikovnemu razvoju, sodelovanju, inovativnosti, trajni naravnosti in razvoju gibalnih spretnosti.

Učenci so na delavnicah uživali in z veseljem preživeli nekaj počitniških dni tudi v šoli.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

“Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.”

Tomaž Sok Ivan

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo 2020

Učenci naše šole so ponovno sodelovali na pevskem tekmovanju, ki ga organizira Radio Tednik Ptuj, in bili so odlični. V prejšnji številki Sredice smo vas že seznanili z njihovimi dosežki na predizboru, tu pa je še nadaljevanje te uspešne zgodbe.

Na 6. pevskem tekmovanju Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo 2020 sta se med poletnimi počitnicami v polfinale uvrstili Zala Novak (sedaj že učenka 5. razreda) v mlajši kategoriji s pesmijo Naš kuža in Lana Jerebič (sedaj učenka 8. razreda) v starejši kategoriji s pesmijo Dan najlepših sanj in tako s preostalimi 60 tekmovalkami in tekmovalci tekmovali za vstop v finale tekmovanja. Zali Novak se je uspelo s pomočjo SMS-glasovanja uvrstiti med najboljših šest – v finale, ki je potekal v soboto, 19. septembra 2020, na novi ptujski tržnici. **Zala, ki je prepevala skladbo Naš kuža, je v mlajši kategoriji osvojila odlično 2. mesto.** Zali za lep in zelo uspešen nastop, v katerega je s pomočjo učitelja Tomaža S. Ivana vložila veliko truda, iskreno čestitamo!

Foto: Črtomir Gozrnik

Sonja Kosi

Postali so prvošolčki

»Zrela jesen v zlatem klobuku, znova pospremi učence k pouku.« Prvi šolski dan je vedno poseben dan. Letos je bil zaradi ukrepov, povezanih s koronavirusom, še bolj poseben. Na šoli smo se zanj skrbno pripravljali, saj smo želeli prvošolčkom ponuditi čim bolj enake pogoje sprejema v šolo kot ostalim prvošolčkom doslej. Za 18 šestletnikov naše šole je bil prvi šolski dan prav poseben dan. V torek, 1. septembra, so ob 9.30 v spremstvu staršev, polni pričakovanj, pogumno prestopili šolski prag. Zbrali smo se v šolski jedilnici, pri čemer smo se trudili upoštevati vsa varnostna higienska priporočila NIJZ. Tam smo jih pričakali gospa ravnateljica, mag. Jasna Munda, gospod župan Jurij Borko, učiteljica Sonja Kosi, vzgojiteljica Violeta Petek,

svetovalna delavka Nina Kostric in učenci 4. razreda. Po prijaznem pozdravu in nagovoru ravnateljice in župana so si prvošolci zelo zavzeto ogledali program, ki so ga zanje pripravili učenci in učenke 4. razreda. Deklamirali so razne pesmice o šoli, zaigrali lutkovno predstavo »Gospa šola«, zapeli, zaigrali in zaplesali. Vsak prvošolček je prejel posebno čestitko, rumeno rutico ter priložnostno darilo od šole in od občine. Starši so v jedilnici prisluhnili predavanju svetovalne delavke in učiteljice o navodilih ob vstopu v šolo ter o organizaciji dela v šoli v razmerah, povezanih s koronavirusom. Prvošolčki so z učiteljicama odšli v učilnico, kjer so v sproščnem vzdušju spoznali lutki Lili in Bineta, se igrali razne spoznavne igre in se naučili pesmico »Hočeš nočeš«.

Proti koncu prvega šolskega dneva so se vrnil k svojim staršem, jim predstavili naučeno pesmico in za svoj posebni praznični dan prejeli sladko presenečenje. Povedali so, da so zadovoljni ter da se zelo veselijo naslednjega dne, novih dogodivščin in novih znanj. Z veseljem jih že usvajajo.

Zaradi razmer, v katerih smo se znašli, smo vsi z odgovornim ravnanjem prispevali, da bomo lahko uspešno usvajali znanje v šolskih klopeh do konca šolskega leta.

V šolo smo se vračali s prijetnimi občutki. Naše sodelovanje s CSO poteka že vrsto let in učenci se tja vedno radi vračajo. To pa je le ena od številnih dejavnosti medgeneracijskega sodelovanja, na podlagi katerih smo v lanskem šolskem letu prejeli naziv Simbioza šola.

Anita Kosi

Spuščanje ladjic po Trnavi

Že lansko leto smo se vzgojitelji iz vrtca Navihanček Središče ob Dravi odločili, da bomo na gregorjevo z otroki spuščali ladjice po Trnavi. Zaradi zelo dobrega odziva otrok, ki so uživali ob spuščanju ladjic, smo se letos ponovno odločili, da dejavnost ponovimo, čeprav to ni značilno za naš

okolje. Vsaka skupina v vrtcu (Bibe, Lunice, Prijatelji, Radovedne bučke in Pedenjped) si je izdelala svojo ladjico. Ker smo Ekovrtec in varujemo naravo, so bile ladjice iz naravnega materiala. Skupaj smo se odpravili do potoka Trnava in jih spustili. Otroci so bili navdušeni in so skupaj z vzgojitelji ladjice spremljali ter navijali, katera ladjica bo plula prva. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, tako da smo preživeli lep sončen dopoldan v naravi.

Katja Pintarič, Helena Habjanič

Otroci vrtca o koronavirusu

Stavba vrtca je bila brez otrok osamljena in tiha. Kako pomembni so v njej otroci, se je izkazalo, ko so se vrata vrtca ponovno odprla. Kljub vsem omejitvam in spremenjenim pravilom so otroci v naš vrtec vrnilo smeh, veselje in otroško razposajenost.

- »V vrtec nismo hodili, ker je bil koronavirus.« (Tara, 5 let)
- »To je taki virus, ki nagaja, ker si ljudje niso umivali rok.« (Jakob, 4 leta)
- »Takrat kašljaš.« (Filip, 4 leta)
- »S koronavirusom okuženi ljudje so žalostni.« (Primož, 3 leta)
- »Je fejš mala stvar in napada celi svet.« (Jaka, 5 let)
- »Je virus, ki ga dobimo, ko se lupčkamo, objemamo in družimo.« (Katarina, 5 let)
- »Koronavirus je močen, ker ima veliko drugih prijateljev virusov.« (Brina Ž., 5 let)
- »Ampak sedaj več ni koronavirusa.« (Vito, 4 leta)
- »Moramo si umivati roke.« (Erik, 3 leta)
- »Pa roke si moramo razkužiti in imeti masko. Midve z Lano sma si naredile masko iz papirja.« (Larisa, 4 leta)
- »Masko imamo za vuhami.« (Melani, 3 leta)
- »Pa prek ust in nosa.« (Larisa, 4 leta)
- »Da gremo v trgovino z maskami.« (Brina Ž., 5 let)
- »Da si umivamo fejš močno roke, da kašljamo v rokav, da se pogovarjamo bolj daleč.« (Jaka, 5 let)
- »Ko je bil vrtec zaprt, je mama hodila v službo. Ata me je čuvo doma.« (Neža, 3 leta)
- »Mene pa sta čovala ati in mami. Naredili smo si vrt. Gor imamo paradižnik, solato, še eno solato, krompir.« (Lukas Mai, 3 leta)
- »Mi smo delali ježeke in gobice kekse.« (Maj, 4 leta)
- »Mi smo si razkuževali roke, zaradi Najja.« (Lina, 4 leta)
- »Malo sem barvala, igrala, iz kartona sem delala mini rožice, se igrala z mojim kužekom.« (Mia M., 5 let)
- »Risala, ustvarjala, igrala z dojenčki, malo sem v sobi sama pisala. Dobila sem novo knjigo slikopisa.« (Lina, 5 let)
- »Ne smemo v druge kašljati in kihati.« (Brina K., 5 let)
- »Moj dedek samo dela, nemre dobiti koronavirusa.« (Tim, 4 leta)
- »Zaj v vrtcu ne smemo imeti knjig.« (Vita, 5 let)
- »Pa veliko igrač ne smemo imeti.« (Tara, 4 leta)
- »Sami si ne smemo nositi pribora in krožnikov k mizi.« (Mia M., 5 let)
- »V vrtec si nosimo flaše za piti.« (Vid, 5 let)
- »Pri mizi sedimo samo trije otroci.« (Brina K., 5 let)

Vita Sana

Izvajam:
MASAŽE (klasična, športna)
 ALTERNATIVNE TERAPIJE (Access Bars, Access Facelift, Mtvss, Reiki)

Rezerviraj svoj termin na tel. št.:
041941800

vitasana

Vrtec Navihanček pri Osnovni šoli Središče ob Dravi

Poletje v vrtcu

V poletnem času je vrtec obiskovalo veliko otrok. Vse dejavnosti smo prenesli ven v naravo. Tako smo se z dobro knjigo v rokah hladili v senci dreves, se zabavali s prijetno ohlajeno vodo, sladkali s svežim sadjem in sladoledom, igro pa smo prenesli na travo.

Vsem znani pomladni preventivni ukrepi zaradi preprečitve širjenja koronavirusa so se pri nas v vrtcu nadaljevali tudi v poletje.

Otroci so se privadili še pogostejšega umivanja rok, skupaj smo se naučili, katerih igrač sedaj ne smemo uporabljati in da starši v vrtcu uporabljajo zaščitne maske, druženja med otroki različnih skupin pa je bilo zelo malo.

Poletje se je (tako kot vsako leto) tudi letos prehitro poslovilo. Pred nami je jesen, polna novih ciljev in želja, da pomagamo malim nogicam, da osvojijo svet. Saj veste – vse se začne z malimi koraki.

Boštjan Kuharič

Najlepši prostor za piknik v naši občini

Košček narave, čudovit in skrbno urejen. Pokošena zelena trava razvaja utrujena bosa stopala, dokler se z užitkom ne zvrneš v prijetno senco okoliških krošenj. Zadovoljno pogledaš okrog in navduši te v vetriču rahlo valovita voda iz ribnika, v katerem sem in tja radostno skoči kakšna riba. Prostor, kjer se lahko v miru sprostiš in vsaj za trenutek uživaš brez vsakdanjega vrveža. Zmoti te le radosten klepet prijateljev, ki te postrežejo z osvežilno pijačo, medtem ko z žara že okusno diši.

Ne, to ni prepis turističnega vodnika iz nekega oddaljenega kraja. Razvajanje si lahko privoščite čisto blizu, v naši občini. Verjeli ali ne – govorim o Obrški jomi. Bližnja koliba s šankom nudi vse pogoje za izvedbo nogometnega turnirja, saj je opremljena tudi z električno energijo. Brezskrbno se lahko odklopite in povabite prijatelje na praznovanje rojstnega dne, obletnice, na družabna srečanja ali poslovni piknik. Enostavno zavrtite telefon in pokličite Branka (041 331 184) ali Simona (031 576 695).

Veljajo pravila lepega vedenja kot na ostalih podobnih objektih: uporaba na lasto odgovornost in objekt zapustite v takšnem stanju, kot ste ga prevzeli.

Dolga je pot razvoja

Še pred nekaj leti je Obrška joma bila zapuščena neobiskana gramoznica, ki je dajala robinzonski vtis. Ko je ribiška družina uredila ribnik, smo tudi obreški gasilci zavihali rokave in začeli urejati prostor za piknik z nogometnim igriščem. Počistili smo propadajoča

drevesa, okoliški traktoristi so navozili zemljo in strojnik je z bagerjem poravnal teren igrišča, na katerem smo zasejeli travo. Obnovili in povečali smo »hüto«, ki nudi zavetje pred dežjem in vročim soncem ter je opremljena s šankom, z elektriko, s hladilnikom in tekočo vodo iz podtalnice (ne priporočamo za pitje). Neposredna bližina ribnika in dejstvo, da je žoga okrogla, sta zahtevala konstantno plavanje po žogo, zato smo postavili visoko zaščitno ograjo. Tako lahko sedaj žogo z užitkom vržemo v gol. Prostor ima vse, kar potrebujemo za celodnevno zabavo na prostem. No, skoraj vse. Kam na potrebo? Tudi pri tej zagati aktivno napredujemo, saj že stoji osnova za sanitarije, ki bodo zelo kmalu uporabne. Na tem mestu iskrena zahvala Matjažu Šefu za strokovno in nesebično pomoč pri zadnji delovni akciji postavitve lesene konstrukcije in pokrivanje sanitarij ter skladišča. Kljub marljivim gasilskim rokam takih projektov ne uspemo izpeljati samostojno, zato hvala tudi Augustu Plohu, Marjanu Plohu, Tomažu Mačku, Mirku Jurkoviču, podjetju Žiher, d. o. o., Robiju Cafuti, Roku Ciglerju in vsem, ki so nam kakor koli pri tem stali ob strani.

Delovne akcije, vzdrževanje objektov in površin niso mačji kašelj, pa vendar, preživeti prijeten sproščujoč dan ob prijateljih, z dobro žar hrano in osvežilno pijačo je neprecenljivo.

Domača hrana - ko veš, kaj ješ

Sodoben potrošnik rad ve, kaj poje. Lokalno pridelano je jamstvo za kakovost. Covid nam je dal nov uvid v dejstvo, da mora družba do določene mere ostati samooskrbna. Negovanje tradicije in starih receptur pa nam daje našo lastno identiteto. Tradicionalni postopek priprave dobrot, ki se prenaša iz roda v rod, se ohranja tudi za mlajše generacije ter se plemeniti z novimi pristopi in idejami.

Letošnje ocenjevanje je potekalo v nekoliko drugačnem časovnem okvirju. Komisije so tudi letos ocenile dobrote kot zelo kakovostne. Zaradi svoje svežine, okusov, vonjav, barve, teksture ter splošnega videza bistveno presegajo dobrote, izdelane na industrijski način. V domače dobrote je vložena veliko truda, znanja in izkušenj, ročnih spretnosti kmetov in gospodinj, predvsem pa ljubezni in navdušenja, ki te dobrote delajo edinstvene.

Letos je potekalo že 31. ocenjevanje dobrot slovenskih kmetij. Ocenjevali so suho sadje, sokove, marmelade, konzervirane vrtnine, kis, olja, med, mesne izdelke, žgane pijače, vino, sadjevce, čaje, mlečne izdelke in izdelke iz žit. Podeljenih je bilo 520 zlatih, 208 srebrnih in 107 bronastih priznanj ter 91 znakov kakovosti. Iz Občine Središče ob Dravi smo se ocenjevanja udeležile tri kmetije. Opogumile smo se tri Grablenčanke: Vesna Žerjav s pehtranovo potico in hrustavčki, Marta Zorec z medenimi keksi in Danica Perger z robidovo marmelado. Vse smo bile ocenjene z visokimi točkami in zlato medaljo.

Ponosne smo, da smo zbrale pogum in se podale na vseslovensko ocenjevanje dobrot. Podeželje je bilo in je steber slovenske kulture in narodnostne identitete, zato je vabljeni po dobrote na slovenske kmetije!

Dr. Peter Kozmus, Čebelarska zveza Slovenije

Praznovanje 3. svetovnega dneva čebel

20. decembra 2017 je generalna skupščina Organizacije združenih narodov (OZN) v New Yorku na pobudo Slovenije 20. maj razglasila za svetovni dan čebel. Prvo praznovanje svetovnega dneva čebel smo organizirali v Žirovnici na Gorenjskem, kjer je bil rojen Anton Janša, naš največji čebelar, ki se je rodil 20. maja 1734 in po katerem smo določili dan za praznovanje SDC. Glavni

namen svetovnega dneva čebel ni praznovanje, ampak predvsem ozaveščanje širše javnosti o tem:

- da so čebele in ostali oprasovalci (čmrliji, metulji, muhe trepetavke, čebele samotarke, itd.) izredno pomembni;
- da so čebele v zadnjem obdobju na številnih področjih ogrožene;
- kaj moramo kot skupnost in posamezniki narediti v prihodnosti, da bomo čebele ohranili v prihodnje.

NABOR AKTIVNOSTI ZA BOLJŠE PREŽIVETJE ČEBEL:

- sajenje avtohtonih medovitih rastlin (seznam rastlin je dosegljiv na spletni strani ČZS);
- v okrasne namene (na balkonih in drugih zunanjih prostorih) sejemo, sadimo medovite rastline;
- ohranjamo travnike z večjo pestrostjo rastlin;
- setev travnikov z medonosnimi rastlinami;
- košnja cvetočih rastlin po cvetenju;

- nakup medu in ostalih čebeljih pridelkov pri najbližjih čebelarjih;
- moralna podpora čebelarjem;
- odstop primerne kmetijske lokacije za začasno ali trajno namestitev čebel;
- zmanjšana uporaba čebelam škodljivih pesticidov;
- mulčenje cvetočih rastlin v sadovnjakih in vinogradih pred škropljenjem s pesticidi.

Nabor ni dokončen, vseeno pa lahko vsakdo najde ideje, kaj lahko naredi dobrega za čebele in ostale oprasovalce. Ob tem pa moramo še vedeti, da s tem, ko pomagamo čebelam, pomagamo tudi ostalim organizmom in ne nazadnje tudi ljudem. Čebele namreč za dober razvoj in življenje potrebujejo skoraj enake življenjske pogoje kot ljudje. Čist zrak, vodo in zdravo okolje brez onesnaženosti.

Varujmo naravo in tudi sami bomo živeli v bolj zdravem okolju!

Čebelarstva zveza Slovenije

Krepimo svojo odpornost z uživanjem čebeljih pridelkov

Poleti se spočijemo in naberemo novih moči. Ko se začnejo dnevi krajšati in jutra postajajo hladnejša, pa kaj hitro ugotovimo, da bomo morali posegati po živilih, ki bodo okrepila delovanje našega imunskega sistema in nas varno pospremila v zimo ter nas ohranjala v dobri kondiciji.

Prisluhnimo naravi in uporabimo čebelje pridelke slovenskih čebelarjev, ki s skrbnostjo, z bogatim znanjem in veliko pozornostjo pridelujejo kakovostne čebelje pridelke.

Cvetni prah – naravna zakladnica hranilnih snovi

Cvetnemu prahu pravijo tudi popolno živilo, saj vsebuje vse, kar naš organizem potrebuje za normalno delovanje. Energijska vrednost cvetnega prahu je nizka, zato se njegova uporaba priporoča tudi pri

nizkoenergijski prehrani in v prehrani sladkornih bolnikov. Predstavlja dober vir prehranske vlaknine, ki ugodno vpliva na peristaltiko debelega črevesja. Pestra elementna sestava pa pripomore k zagotavljanju priporočenih dnevni količin po elementih.

Študije kažejo, da uživanje cvetnega prahu ugodno deluje na imunski sistem in povečuje odpornost organizma (<http://www.czs.si/content/C22>).

Propolis – naravni antibiotik čebel

Propolis deluje proti številnim bakterijam, virusom in glivicam. Dodano vrednost temu čebeljemu pridelku dajejo predvsem fenolne spojine. Največkrat se uporablja v obliki premazov za obolele dele kože pa tudi sluznic v ustni votlini in dlesnih ali v obliki tinktur (<http://www.czs.si/content/C23>).

Med – naravno sladilo in krečilo

Med je zakladnica več tisoč snovi, ki jih vsebuje in potrebuje človeško telo. Med sestavinami medu poleg fruktoze in glukoze, encimov, mineralnih snovi, hormonov, vitaminov idr. najdemo tudi protibakterijske snovi. Med deluje uničevalno na nekatere bakterije in tudi viruse, ki so pogosto vzrok bolezni dihal in drugih bolezni (prehlad, gripa ...) (<http://www.czs.si/content/C21>).

Kupujmo kakovosten med

Pri nakupu medu bodimo pozorni na poreklo in dodatne označbe kakovosti, kot sta zaščitena

geografska označba, zaščitena označba porekla, ekološka pridelava, saj predstavljajo dodatno jamstvo, da se kakovost in način pridelave takšnega medu redno spremlja.

Kaj pridobimo z nakupom medu višje kakovosti?

- Kontrolirano kakovost,
- znano poreklo,
- zagotovljeno sledljivost.

Prepoznamo ga po evropskih zaščitnih oznakah na nalepki ali prelepki izdelka.

Ljudje smo vedno bolj ozaveščeni o pomenu kakovosti živil, ki jih uživamo. Pomembno je, da zaupamo v izdelek, ki ga kupimo. Slovenski čebelarji zaupamo v čebelje pridelke, saj so njihovo naravno moč s pridom uporabljale že naše babice, prababice ... Izkoristimo prednost bogatega znanja slovenskih čebelarjev in čebelje pridelke kupujemo direktno pri lokalnih čebelarjih.

Obiščite spletno stran Čebelarske zveze Slovenije: www.czs.si.

Ponudnike slovenskih čebeljih pridelkov najdete na: <http://www.slovenskimed.si/Si/>.

Marica Drmaž

Mlečni sladoled z medom

Potrebujemo:

5 dl mleka,

2 dl sladke smetane,

80 g sladkorja,

4 rumenjaki,

80 g (kostanjevega) medu.

Med, ki ga imenujemo tudi tekoče zlato in ga cenimo kot posebno darilo narave, lahko uporabimo tudi v kulinariki. Z njim pogosto namažemo kos kruha, uporabljamo ga tudi kot naravno sladilo. Zelo uporaben pa je tudi v kuhinji, saj ga lahko dodamo mesnim jedem, ribam, omakam, marinadam, zelenjavi, sadju, seveda pa tudi slaščičarsko-pekovskemu pecivu. Za vas smo pripravili recept za sladoled z medom. Osvežitev vedno prija, še zlasti v poletnih mesecih.

V posodi z električnim ročnim mešalnikom stepemo rumenjake in sladkor, da nastane svetla penasta krema. V kozico vlijemo mleko in sladko smetano ter ju na zmernem ognju segrevamo do vrelišča. Kozico odstavimo z ognja in mlečno zmes postopoma, med mešanjem, prilivamo k stepenim rumenjacom. Kremo prelijemo v kozico, postavimo na ogenj in počasi segrevamo, da se zgosti. Pazimo, da ne zavre. Ko se krema zgosti, kozico odstavimo in počakamo, da se popolnoma ohladi, nato na rahlo umešamo kostanjev med. Po okusu lahko uporabite katerikoli drug med slovenskih čebelarjev. Pripravljeno kremo damo v strojček za izdelavo sladoleda, po 45 minutah je sladoled pripravljen. Kremo lahko zamrzujemo tudi v pokriti posodi, primerni za zamrzovanje. Zamrzujemo najmanj štiri ure. Z žlico za sladoled oblikujemo kepice in postrežemo.

Samo Žerjav

Lačni nogometa

Ne, ne bomo se preveč ozirali na minulo obdobje, predvsem tisto med marcem in junijem, ko je družabno življenje in s tem seveda igranje nogometa – zamrlo. Tu in tam smo na Tratah videvali kakšnega solo nadobudneža pri brcanju na gol. Ampak to obdobje je že nekaj časa le oddaljen spomin. Člani so pričeli trenirati že v juliju, ko so se sprostili nekateri ukrepi. Zmage v prijateljskih srečanjih so se vrstile, prišlo je nekaj okrepitev, tako da lahko, kljub mlačnemu štartu v prvenstvu, z optimizmom zremo v (kratkoročno) prihodnost.

Mlajši so tudi že okusili nekaj tekmovalnega naboja, podobno kot člani so s prvenstvom štartali na začetku septembra. Najstarejši, ekipa U15, to sezono nastopajo kot združena ekipa Ormož-Središče. Mlajši ekipi (U13 in U11) sta v polnem pogonu, s tem, da predvsem mlajši lahko realno posežejo na vrh lestvice. Tekmovalnost je v drugem ali pa celo tretjem planu pri najmlajših, devetletnikih (U9). Veseli nas mogoče najštevilčnejša udeležba otrok v zadnjih petih letih. Vemo, kakšna je demografska slika naše občine –

delež otrok, ki igra nogomet, je v rahlem vzponu, česar se lahko klubski delavci le veselijo.

Naj vas pot večkrat zanese na Gradišče! Prostora za držanje distance je več kot dovolj!

Še link za rezultate: <http://www.mnzveza-ptuj.si/>.

Stanka Horvat, DTV Partizan Središče ob Dravi

Kolesarjenje v Ormoške lagune

Ker letos ni bilo nobenih večjih prireditev, prav tako tudi ne varaždinskega Špancirfesta, smo se na kolesarjenje odpravili v Ormoške lagune. Zbralo se nas je kar 28 kolesarjev. Za relacijo smo izbrali pot: Središče–Grabe ob železnici–Obrež–Frankovci–Pušenci–Ormoške lagune.

Z Društvom za opazovanje ptic smo se dogovorili za vodeni ogled, saj smo hoteli čim več izvedeti o tem naravnem rezervatu, katerega mnogi od nas še niso videli. Vodič nam je z besedo in teleskopom približal vse živali, ki domujejo v lagunah. Povedal nam je, da je lagune najlepše obiskati na spomlad, ker se takrat najlepše sliši petje vseh ptic, ki gnezdijo. Vendar pa smo tudi tokrat videli od blizu vso to lepo floro in favno. Po ogledu smo šli na malico v park ob ormoškem bazenu, da smo se malo okrepčali pred povratkom domov. Seveda smo na željo otrok (malih in velikih) šli še na avtobusno postajo na sladoleđ. Potem pa pot pod noge nazaj proti Središču. Srečno smo privozili domov - razen enega »gumi defekta« in to mojega ... Tako sem šla od Frankovcev pa do doma peš ...

Foto: DOPPS

Konjeniške aktivnosti kljub koroni

Leta, kot je letošnje prestopno, si nismo predstavljali, še manj želeli. Dejavnosti društev so omejene in prav tako tudi aktivnosti Konjeniškega društva Središče ob Dravi. Zbor članov, ki je bil planiran za 14. 3. 2020, smo izpeljali 2. 6. 2020 in to kar na našem novem prostoru pri maneži na Grabah. Zbor smo združili z izpitom tečajnikov za jahač 1 in jahač 2. Vsi so ga uspešno opravili in si pridobili potrdila, ki so si jih resnično

zaslužili, saj so ga opravljali pod mentorstvom strogih inštruktoric Maruše in Špele. Iskrene čestitke vsem. V bodoče planiramo nov tečaj, ki pa je odvisen predvsem od zdravstvene situacije in ukrepov. Vsekakor pa bo prej zaključen, saj imamo odlične pogoje, ki smo jih pridobili z manežo.

Prav na manežo smo najbolj ponosni, vendar je potrebno še veliko dela, saj je potrebno urediti namakanje in pripeljati še nekaj mivke. S pomočjo našega člana Uroša smo uspeli pridobiti kontejner, ki nam že in nam bo še odlično služil pri dejavnostih društva.

Od načrtovanih dejavnosti društva (mednarodno srečanje konjenikov in kočijažev, udeležba na srečanju drugih društev, blagoslov konj) smo uspeli izpeljati le otroški konjeniški tabor. Tudi tukaj smo morali omejiti število tabornikov in program prilagoditi zdravstvenim ukrepom, povrhu vsega pa nam je nagajal še dež. Vendar je na zadovoljstvo otrok in nas članov tabor lepo uspel. S pomočjo Lovske družine Središče ob Dravi smo jim pripravili lep, pester in zanimiv program.

Smo pa letos ponovno gostili Sekcijo društva turističnih novinarjev Slovenije, ki so se jim pridružili tudi hrvaški in ruski novinarji. Navdušeni so bili nad vožnjo s kočijo po naši občini. V sodelovanju s TIC Ormož smo tako opravili že nekaj turističnih voženj.

Kakšne dejavnosti bomo uspeli izpeljati v letošnjem letu, je zelo težko napovedati, vsekakor pa se bomo potrudili, da bi izpeljali vsaj tematske delavnice za otroke, ki smo jih uvedli že lansko leto in so lepo obiskane. Če pa si kdo želi jahanja v maneži pod vodstvom, pa naj se obrne na nas. Poznate nas in vabljeni v našo družbo.

Samo Žerjav

Bil je lep poletni dan

Torek, lepo vreme, jasno nebo, zmerna vročina – kaj bi si drugega človek julija sploh želel. Pot, jasno, vodi k Dravi. Pridem na »Grablensko«, zaželim si mirnega ležanja in kopanja, zato se odpravim levo, na eno izmed samotnih plaž – na desni, kjer se praviloma zbira največ ljudi, je bilo kakšnih 15 kopalcev. Tisti, ki hodite poleti dol, veste postopek – vržeš si stvari na »šoder«, greš takoj v vodo, se malo spustiš po brzicah, zaplavaš, se malo usedeš v tok, opazuješ topole in vrbe in potem nazaj do brisače, se uležeš, odklopiš misli in ne misliš na nič.

Ko smo se zbrana trojica tisti dan naveličali poležavanja, smo vstali, pogledali okoli in opazili, da imamo že nekaj oblačil v vodi.

Kaj se dogaja? Spomnim se nenadnih dvigov gladine Drave iz mladih let – ampak to se več ne dogaja, ali pač? Voda vidno narašča. Zagrabi nas rahla panika,

zato v nekaj minutah spakiramo in se po vodni poti, proti toku, odpravimo na izhodišče, h kolesom. Brodimo po vodi, ki nam seže nekako do pasu, a gladina reke vidno narašča, tako da se s čedalje večjo težavo prebijamo do točke, kjer bomo na varnem. Po toku ni več možno iti, zato se podamo v grmovje, kjer naposled pridemo do točke, od koder lahko opazujemo dogajanje na zgodnji »grablenski« plaži. Vsi ljudje so že pobrali šila in kopita, le dva Kranjčana (kot smo kasneje izvedeli) ne zbereta poguma za takrat že nujno potrebno plavanje nazaj na varni breg. Tam, kjer so meter globoke brzice, teče zdaj močan »drum«, zato nas nekaj domačinov ostane z jasnim namenom, da pomagamo. Hitro pridemo do spoznanja, da izgublamo tla pod nogami, »grunta« več ni, zato je edini izhod – klic na 112. Ormožani se hitro odzovejo in čoln na motorni pogon je pripravljen za reševanje, a voda še vedno narašča. Reševanje poteka mirno, z nekaj zapleti, a vendarle – konec dober, vse dobro. Hvala vam, gasilci!

Ko se prebijemo iz dravskega gozda, nas pri vrbi čaka »pol sela«. Iz minute v minuto smo mirnejši, adrenalin

popusti, živci se umirijo. Lahko bi se končalo – drugače. Sirena, ki obvešča o večjem pretoku, se do nas ne sliši. Pa bi se morala. Šment je s temi hidroelektrarnami.

Evo, zdaj veste, kako je bilo. Drava je tisti dan rasla do večera. Potem se je umirila in vse od takrat je spodaj, v

našem Krajinskem parku, mirno in spokojno. Ne smemo dovoliti, da se na podlagi enega dogodka delajo prehitri, gostilniški zaključki. V letošnjem poletju smo domači entuziasti uspeli izpeljati dva zelo dobro obiskana dogodka, Dravski skok v juliju in Dravski den v okviru Ofaka v avgustu. Srečno.

Samo Žerjav

Kam z vavčerjem?

Leto 2020 se nam bo vpisalo v spomin kot eno izmed najbolj »čudnih« in le upamo lahko, da se, kar se epidemije in pandemije tiče, nikoli ali pa vsaj v bližnji prihodnosti ne ponovi. Najbolj razveseljiva novica, ki je še vedno pomembna tema večine pogovorov, je koriščenje turističnih bonov. Osnovni namen te vladne ideje je, kolikor je le mogoče, pomagati obubožanemu slovenskemu turizmu, ki je iz leta v leto čedalje pomembnejša panoga slovenskega gospodarstva.

Dolgo se je ugibalo, kako bo to koriščenje sploh izvedeno, a od srede junija je vse jasno – povzemamo le nekaj ključnih pravil:

1. Bon bo mogoče unovčiti od 19. junija do 31. decembra 2020.
2. Bon je mogoče koristiti v več delih – na več lokacijah.
3. Bon je mogoče koristiti le za prenočitve oziroma prenočitve z zajtrkom.
4. Bon se lahko prenaša med otroki in starši, največ starimi starši ter med zakonci in zunajzakonskimi partnerji.
5. Ponudniki niso obvezani sprejemati turističnih bonov.

Priložnost spoznati Slovenijo malo bolje je torej na dlani, zato jo velja izkoristiti. Veliko bonov bo, na žalost, ostalo neizkoriščenih – pa ne bomo sedaj špekulirali o razlogih za to. Trenutno še ni jasno, ali bo bon možno podariti dobrodelnim organizacijam – evo, dragi občani, namig, če bona ne nameravate unovčiti ali predati mlajšim v družini.

Gremo mi raje na pot po naši Sloveniji. Bledu, Bohinju, dolini Soče, Portorožu, najbolj obljudenim toplicam in Ljubljani se velja v tej situaciji vendarle izogniti. Tu ni dileme – gre za slovenske turistične bisere, ki pa bodo to krizo zlahka preživeli tudi brez naših in vaših bonov. Če kdaj, imamo državljani zdaj odlično priložnost, da zapolnimo apartmaje, sobe, kampe, turistične kmetije, ki redkeje najdejo pot do naslovnih časopisov in spletnih medijev.

Ponujam vam nekaj še vedno skritih kotičkov naše domovine (ki sem jih tudi sam obiskal), zaslužijo si, da tam preživimo nekaj poletnih ali pa jesenskih dni.

Začenjam na zahodu, končujem v naših krajih:

1. Zaledje Slovenske Istre – Od ličnih, strnjenih vasi na hribovih, kot so Krkavče, Koštabona in Padna, do taborske cerkve v Hrastovljah z znamenito fresko

mrtvaškega plesa ali pa slikovitega sprehoda ob Kraškem robu, s katerega se odpira pogled na Tržaški zaliv. Na kulinaričnem področju se velja posvetiti fužom s šparglji ali tartufi, pa kakšni malvaziji, na kulturnem pa bogatem izročilu Šavrink. Še namig: bolj se boste umaknili od obalnih mest (proti jugovzhodu) – manj bo turistov. Sicer pa: Istra je istrska, ni ne slovenska in ne hrvaška.

2. Škofjeloško hribovje – Kraji pod Blegošem, kjer sta se zaljubila Janez in Meta v kulturnem Cvetju v jeseni, vabijo s svojo dobro ohranjeno kmečko arhitekturo, številnimi pohodniškimi potmi in z lepimi razgledi, pa tudi Škofja Loka, srednjeveški biser ob sotočju Selške in Poljanske Sore, je za vogalom. Turizem na kmetijah je precej dobro razvit, a vendar je miren oddih zagotovljen. V poletnem času obiščite katero izmed vaških gasilskih veselic, tudi če niste ljubitelj – narodno zabavna glasba v teh predalpskih krajih pač dobro »sede«. Ljubitelje zgodovine bodo navdušili ostanki Rupnikove linije ali pa plavž v Železnikih.
3. Kostel – Svet ob naši najtoplejši reki Kolpi je slabše poznan – takšna je pač usoda krajev ob meji. Kolpa izvira v Gorskem Kotarju na hrvaški strani. Njen najbolj slikovit del je v Kostelu – manjši dolini, skriti za Kočevskimi gozdovi. Največja znamenitost doline je grad Kostel, ki s svojo strateško lego priča o pomembnosti območja, je pa tudi drugi največji grajski kompleks v Sloveniji. Od tu so tudi znani Prifarski muzikantje. Prebivalci Kostela, le 600 jih še vztraja, so potomci Uskokov, prebežnikov pred Turki – če se boste pogovarjali z domačini, dvojine ne boste slišali. Kopanje ali čolnarjenje v Kolpi je »mus«.
4. Jeruzalemske gorice – evo nas, pri nas, v naših goricah. Na vse morebitne izgovore v stilu »Nedem nikam«, »Neda se mi daleč voziti«, »Čuda dela mamo, pa bogme nemam časa še za toti bon« – je odgovor na dlani: Destinacija Jeruzalem. Ni ga boljšega načina za pomoč našim lokalnim ponudnikom, kot je koriščenje bona na Svetinjah, Kogu, Jeruzalemu, Vinskem Vrhju, Zasavcih ali pa v Ormožu. Zakaj ne bi (vikend) odhoda na deci vina in ajdovo pogačo kronali še z nočitvijo in zajtrkom?! Če je dobro za Avstrijce, Nemce in Nizozemce, bo tudi za nas. Moj namig: Muzej Brumen v Koračicah, Košarkina hiša na Kogu in jahanje z DravaRiding po stari strugi naše lenobne lepote.

Srečno, Slovenija. Srečno, slovenski turizem!

**FRIZERSKI
STUDIO
Moni**

**HVALA ZA VAŠE
ZAUPANJE,
SE PRIPOROČAMO!**

kemøn
ITALIAN HAIR SYSTEM

- žensko, moško in otroško striženje,
- barvanje las in pramenov,
- fen-frizure in svečane pričeske,
- trajne in vodne ondulacije,
- kvalitetne storitve z lasno kozmetiko Kemon.

☎ **041-880-174**
02/7190124

📍 Monika Kocuvan s.p.
Šolska ul.21, 2277 Središče ob Dravi

✉ friz.studio.moni@gmail.com

🌐 www.frizerski-studio-moni.si

FRIZERSKI SALON SANDRA

STRIŽENJE - Moško Žensko Otroško

BARVANJE
PRAMENI
TRAJNE
SVEČANE FRIZURE

DELOVNI ČAS
ponedeljek - petek: 8-19h
sobota: 7-12h
nedelja in prazniki zaprto

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.
Partizanska ul.2a, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

**NOVO PRI NAS
ANJA-LEPOTNADELAVNICA**
izdelava nohtov

LA BIOSMETIQUE®
PARIS

Naročila na mob.: 041 873 311

Vrtnine Kranjčec

GODENINCI

Prodaja sveže zelenjave
Tel.: 031 399 103
Fax: 02/719 12 00
e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

Slaščičarna in okrepčevalnica
»Pri Rupertu«
Slovenska c.53, 2277 Središče ob Dravi
www.slascicarna-rupert.si

Aleksandra Ozmec s. p.
telefon: 02 71 90 593
prenosni telefon: 031 59 94 30
e-naslov: slascicarnarupert@gmail.com

JR

ROBERT JAKL s.p.
IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
Modrinjakova ulica 4
SI-2277 Središče ob Dravi
Tel: +386(0) 271 91 282
Fax: +386(0) 271 91 582
E-mail: jakl@siol.net

Računovodski servis KSENJA

Ksenja Sever s.p.
Ljutomerska cesta 30
2270 Ormož
Tel.: 041 911 234
kjenja.sever3@gmail.com

Proizvodnja brizganih izdelkov iz plastičnih mas: kozarci, lončeki, posodice, vedra, pladnji, škatle s pokrovi različnih barv in velikosti, namenjene tudi shranjevanju hrane in živil (zaseka, mast, pecivo, ...)

Partizanska ulica 12a, 2277 Središče ob Dravi

Kontakt: 041 960 711 / 051 304 380

ORTRADE d.o.o.
Podjetje za proizvodnjo, trgovino in storitve

Kuhanje malic

Priprava menijev za skupine

Priprava slavnostnih menijev

Catering - za vse vrste dogodkov in zabav

Možnost dogovora dostave hrane na dom

Kontakt: 051 304 380 / 02 292 60 06

ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, SI-2277 SREDIŠČE OB DRAVI, tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE, PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.

Pokličite nas, pošljite povpraševanje na elektronski naslov ali pa obiščite našo spletno stran in se prepričajte o naših referencah s področja izdelave vseh vrst projektne dokumentacije.

Kvalitetno in hitro izdelamo vse vrste projektne dokumentacije, izvajamo gradbeni nadzor, ter NE ZARAČUNAVAMO dodatnih svetovalnih storitev, glede arhitekturne zasnove oz. ostalih primerov svetovanja.

Servis in popravilo osebnih vozil

Servis in popravilo avtomatskih in DSG menjalnikov

Servis in popravilo klima sistemov

Popravilo avtoelektrike in avtoelektronike

Na vse vgrajene dele nudimo 1 leto garancije.

Nudimo hitro in kvalitetno vzdrževanje osebnih vozil. Uporabljamo sodobna diagnostična orodja. 15-letne izkušnje nadgrajujemo s permanentnimi usposabljanji na področju razvoja avtomobilizma.

**FAGUS
GIS**

**OBREZOVANJE DREVES
POSEK IN SPRAVILO LESA
SANACIJA GOZDOV
GOZDNO GOJITVENA DELA
ODKUP HLODOVINE
PREVOZI HLODOVINE
PRODAJA DRV ZA KURJAVO**

**KOŠNJA TRAVE
OBREZOVANJE GRMOVNIC
ČIŠČENJE OKOLICE**

FAGUS GIS, d.o.o.
Tomažičeva ul. 4,
2310 Slov. Bistrica

 gozdarstvo@fagus-gis.si
 (02) 62 04 659
051 364 574

NAGRADNA KRIŽANKA

					AVTOR: JOŽEK	ZAGANJALNIK PRI AVTOMOBILU	FRANČOSKI IGRALEC, KOMIK (JACQUES)	OTOK V BALEARIH	S(O)JL	JUŽNOAMERIŠKO DREVOSTRDIM LESOM	OPRAVLJANE ATESTOV, SPRICEVAL	ČERNE ANICA
					SKOPUH							
					ZDRAVILOV OBLIK PLOŠČICE							
					ATA(LJUBK.)				BERILIJ			
					DUHOVNIK (SLABS.)				ANTIČNA LJUBLJANA			VRATNA MIŠICA
	TRAVA DRUGE KOŠNJE	GLAVNO MESTO AVSTRUJE	ČEBELJA TVORBA V PANJU KOS POHIŠTVA			IT. GRADIT. GODAL SLOVENSKI REŽISER (MATJAŽ)						
DOVOLENA UPLENITEV DIVJADI ZARADI URAVNAVANJA ŠTEVILA							KRUŠNI, NEPRAVI OČE					
BALETNO KRILO PLESALKE					RADUJ NAMŠJE GOROVJEV EVROPI		IBSENOVA DRAMA SL. GLASBENIK (JOŽE)					
POZITIVNA ELEKTRODA					SL. EKONOMISTKA PETRIN JAVNI PRAVNIK			ALOJZIJ VADNAL SL. AKADEMSKI SLIKAR PREGEL				
POSODA ZA VALJENJE PEŠČANCEV								ČETRTI RIMSKI KRALJ (IZ ČRKA KAN)				
ANTON JANIŠA			STENSKA OBLAGA, TAPETA SIN (LJUBK.)					ŽELEZOV OXID MINERAL ORANŽNE BARVE (THORIT)				
POMOČ: KEBRAČO, ORGANIT, TATI, VRASKA	KOŽNA GUBA, BRAZGOTINA (STAR.)	DEL PRAHU NAŠ ROJAK, PISEČIN PEDAGOG (ALBERT)				DEL LJUBLJANE SLOG, ŽANR					GRŠKI OTOK V JONSKEM MORJU, ODISEJEVA DOMOVINA	
ZAČETEK ZGOREVANJA ALI EKSPLOZIJE					OKRASNA CVETLIČKA FLAVTI PODOBNO PIHALO					PRIPADNIK LJUDSTVA DAJAKOV NA OTOKU BORNEO		
EVROPSKI VELETOK			KRČEVINA, POSEKA INDUSKO IME ZA NAČOČARJO				GOROVJEV JUŽNIAMERIKI SL. KOLESAR (TOMAŽ)					
PULJSKA ZNAMENITOST					REKA SKOZI INNSBRUCK ORGAN VIDA			ANTON TROST LJUDSTVOV ZAMBUI				
SIMON JENKO			ZDRAVILOSLOVJE ČARGO IVAN									
RASTLINA S CVETOM V KOŠKI, GADNJAK						ZELOMOČAN MOŠKI						
OPORIŠČE NATAV ITALIJI						NRAVOSLOVJE, MORALA						

Rešitev križanke (geslo iz osenčenih polj) prepisite na dopisnico in jo pošljite do 5. 12. 2020 na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme darilni bon Frizerskega studia MG, Milena Govedič, s. p., iz Obreža.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo (Avtopralnica pumpa) iz prve letošnje številke Sredice, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izžrebana dobitnica nagrade je **Danica Zorjan**. Nagrajenka prejme darilni bon Petrola (Bencinski servis, Trstenjak Franc, s. p.) iz Središča ob Dravi. Nagrajenka bo o nagradi in podatkih, potrebnih za prevzem, **obveščena pisno po pošti najkasneje v enem tednu po izdaji glasila**.